Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№№ 165—166 (1415—1416) ♦ П'ятниця, 6 вересня 1996 року ♦ Ціна договірна

США наводять порядок. Не у себе вдома

Сполучені Штати завдали ще одного, третього ракетного удару по Іраку. За даними іракської армії, більшість американських крилатих ракет було збито силами протиповітряної оборони Іраку, але частина з них досягла цілей. Таким чином США намагалися покарати уряд Саддама Хусейна за атаки на курдські озброєні формування на півночі Іраку.

(Закінчення на 3-й стор.).

Заява МЗС України

В Україні глибоко занепокоєні подіями, які сталися протягом останніх днів в Іраку. Загострення ситуації внаслідок дій іракської сторони, яка, з порушенням відповідних рішень ООН, застосувала збройні сили у міжкурдському конфлікті, призвело до ракетних ударів збройних сил США по об'єктах військової інфраструктури Іраку.

МЗС України виходить із необхідності утримуватись від подальшого застосування силових засобів для вирішення проблем у регіоні, суворого дотримання відповідних резолюцій ООН по Іраку, а також встановлення політичного діалогу між урядом Іраку та курдськими угрупованнями.

Беручи до уваги ситуацію в Іраку, МЗС України закликає Генерального секретаря ООН продовжувати докладати відповідних зусиль для якнайскорішої імплементації положень резолюції Ради Безпеки ООН 986 (1995).

МЗС України висловлює сподівання, що розвиток подій не призведе до подальшого погіршення ситуації, що було б вкрай небезпечним в контексті розв'язання проблем близькосхідного регіону в цілому. Україна готова приєднатися до зусиль міжнародного співтовариства, спрямованих на нормалізацію становища та відвернення загрози міжнародному миру і безпеці, жертв серед цивільного населення.

Поїзд рушив. В Україну

А «швидкість і зупинки на цьому шляху залежать нині тільки від нашої держави». Так Президент України Леонід Кучма прокоментував нинішній стан українсько-німецьких відносин.

ФРН не тільки одна з перших визнала незалежність держави, а й всіляко підтримувала нас протягом п'яти років. І не лише політично. За обсягом прямих інвестицій (278 млн. німецьких марок) Німеччина посідає друге місце після США. А щодо фінансової допомоги (3 млрд. німецьких марок) то ФРН зіграла роль головного донора України. До речі, під час нинішніх переговорів також було порушено тему матеріальної підтримки. Але, за словами міністра закордонних справ України Геннадія Удовенка, головне не власне гроші. Україна сподівається за допомогою Німеччини модернізувати свою промисловість, сільське господарство тощо.

(Закінчення на 3-й стор.)

* * *

Під час відвідин Одеси Федеральний канцлер Німеччини Гельмут Коль, виступаючи на прийомі в мерії, заявив, що Україну чекає велике майбутнє. Вона, на його думку, посідає значне місце серед країн Європи.

Відвіданням Одеси 4 вересня завершився офіційний візит в Україну глави німецького уряду.

На фото Олександра КЛИМЕНКА: під час перебування в Одесі; до побачення, Україно.

Шлях у Європу лежить через високі технології

Відбулася бесіда Голови Верховної Ради України Олександра Мороза з виконавчим директором Центру економічних досліджень концерну «Дойче Банк», керівником проекту роботи в Україні «Німецької консультативної групи» доктором Зіденбергом та групою консультантів.

Глава парламенту оцінив роботу групи німецьких експертів-фінансистів, яка працює в Україні за програмою трансформації федерального уряду ФРН, як кваліфіковану і запропонував продовжувати її активніше. При цьому конкретизуючи поради для окремих галузей і навіть великих підприємств, щоб потім поширити досвід на всі галузі і сектор економіки у цілому.

Під час зустрічі йшлося також про структуру експорту — імпорту та їх вплив на реальне місце України в Європі. На думку Олександра Мороза, наша держава повинна і може переорієнтуватися з експорту сировини на експорт продукції високих технологій.

Олександр Мороз висловив бажання якнайшвидше відчути допомогу у підготовці Податкового кодексу України.

Пан Зіденберг пообіцяв активно посприяти реалізації висловлених пропозицій.

У зустрічі взяли участь голова Комісії Верховної Ради України з питань фінансів і банківської діяльності Віктор Суслов, заступник голови Комісії Верховної Ради України з питань фінансів і банківської діяльності Вадим Гетьман, голова правління Національного банку України Віктор Ющенко та інші офіційні особи.

Наш «Зеніт» завжди в зеніті

З космодрому «Байконур», повідомили Укрінформу в пресслужбі Національного космічного агентства України, ракетою «Зеніт», виготовленою українськими фахівцями, запущено супутник на замовлення Міністерства оборони Російської Федерації. Пуск пройшов успішно, всі системи космічного апарата функціонують нормально.

Нафти та газу в нас видимо-невидимо

Але більше — «невидимо». Чому?

Відомо, що Україна має достатні потенційні ресурси нафти та газу, які за умов розширення інвестицій у цю галузь спроможні забезпечити збільшення майже удвічі власного видобутку протягом найближчих 10 — 15 років, що й передбачено національною програмою «Нафта і газ України до 2010 р.» і зокрема її складовою частиною —«Освоєння вуглеводневих ресурсів українського сектора Чорного і Азовського морів».

На сьогодні загальнодержавна річна потреба у природному газі та нафті за рахунок власного видобутку задовольняється відповідно лише на 20 — 22 і 10 — 12 відсотків.

Решту постачають з Росії, Туркменистану та Казахстану, і розрахунки за енергоносії є, по суті, однією з форм інвестування розвитку нафтогазової промисловості цих країн...

Відповіді на деякі гострі «чому?» не так у святкових, як ділових нотатках заступника голови Держкомнафтогазпрому Василя Григор'єва, написаних до професійного свята газовиків та нафтовиків, **читайте на 3-й стор.**

Відповідальність народних обранців – гарантія прав і свобод

Вступне слово Голови Верховної Ради Укрвїни Олександра МОРОЗА при відкритті шостої сесії Верховної Ради України 3 вересня 1996 року

Прийняття Верховною Радою України 28 червня 1996 року нової Конституції України стало етапною віхою у розвитку української державності. Мені вже доводилося давати як загальну оцінку історичного значення цієї події для нашої держави і суспільства, так і окремі характеристики Основного Закону. Тому зазначу лише, що **Конституція України за своїм змістом є справжнім втіленням компромісу між політичними силами різної орієнтації, представленими у парламенті, свідченням існування реальної можливості конструктивної співпраці цих сил,** переважної більшості народних депутатів України.

Вважаю, що це — визначальна передумова конструктивної діяльності Верховної Ради нинішнього скликання, в тому числі успішної роботи парламенту впродовж шостої сесії.

Разом з тим, з прийняттям Конституції України у нас нарешті з'явився правовий фундамент, що дає можливість реформувати державу і суспільство на демократичній, довгостроковій, планомірній основі, більш організовано і ефективно, при чіткому розподілі функцій та владних повноважень державних структур, забезпеченні принципу законності в діяльності всіх державних органів і посадових осіб.

Виходячи з цих передумов, очевидно, мають бути сформульовані завдання на дану сесію, сформований її порядок денний, організована робота Верховної Ради впродовж неї. При цьому слід насамперед визначити пріоритети і забезпечити якомога більш системний підхід до розгляду питань порядку денного. Ми вже вкотре ставимо перед собою завдання забезпечити саме такую організацію роботи законодавчого органу, поступово наближаючись до науково обгрунтованого планування законодавчих робіт. Слід, проте, зазначити, що і шоста сесія не буде цілком позбавлена певної стихійності і непослідовності у діяльності Верховної Ради, оскільки ми вимушені працювати все ще в умовах відсутності чіткої методології законодавчого процесу, затвердженої концепції та програм розвитку законодавства, до того ж не маючи підстав облишити напрацьовані раніше і прийняті в першому чи другому читанні попередні законопроекти (чимало з яких тепер потрібно проаналізувати з точки зору їх відповідності Конституції України).

Однак, попри згадані об'єктивні труднощі, ми все ж маємо можливість дійти згоди при визначенні основних завдань шостої сесії та її пріоритетів. На мій погляд, ці пріоритети складають наступну послідовність, або таку логіку, обумовлену прийняттям нової Конституції України.

На перше місце слід поставити блок питань, які умовно я називаю **організаційно-установчими,** що забезпечують організацію державної влади в Україні відповідно до Конституції України, в тому числі формування нових інститутів держави. Переконаний, що найперше ми повинні **організувати державний апарат законодавчо таким чином, щоб він був здатний ефективно,** із **дотриманням режиму законності здійснювати державне управління** суспільними процесами та **необхідні Україні реформи.** При цьому першочерговим завданням має бути організація діяльності самого законодавчого органу відповідно до вимог Основного Закону України. Вважаю, що це не лише вимога забезпечення системного підходу до організації державного управління, а й морально-політичний імператив, приклад поважного ставлення до нашої Конституції, насамперед з боку законодавчого органу держави.

Це передбачає прийняття цілого ряду організаційних рішень та законодавчих актів так званого парламентського права: визначення статусу та предметів відання комітетів Верховної Ради, структури та завдання її апарату, внесення відповідних змін до законодавства про статус народного депутата, прийняття закону про Регламент Верховної Ради України в новій редакції, законів про Рахункову палату (закінчення цієї роботи), про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, блоку законів, що визначають вимоги до правових актів Верховної Ради України та інших органів (мається на увазі закон про нормативно-правові акти і закон про закони та законодавчу діяльність в Україні, про зміни до закону про міжнародні договори, закону про державні програми); формування відповідних парламентських структур для здійснення міжнародних і міжпарламентських зв'язків Верховної Ради України і т. д.

У цьому ж ряду організаційно-установчих питань належить розглядати прийняття цілої низки обумовлених Конституцією нових статутних законів і внесення змін до існуючих законів, що визначають правовий статус центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів судової влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб. Найбільш невідкладними з цих актів є закон про внесення змін до закону про Конституційний Суд України, закони про Кабінет Міністрів України, про Вищу Раду юстиції, про Раду національної безпеки і оборони України, про Національний банк України, про Раду Національного банку України, про Фонд державного майна України, про місцеве самоврядування. Я окремо хочу наголосити на необхідності цього закону, якого вимагають сьогодні всі структури місцевої влади на місцях. Ми обговорювали це питання вчора у раді фракцій, на раді голів комісій. Йшлося про те, що коли цей законопроект буде готовий для розгляду, потрібно запросити представників рад місцевого рівня, керівників областей, обласних рад, районних рад і дати їм його попередньо —нехай вони опрацюють цей закон для того, щоб він був реальним, щоб він виконувався на місцях. Сюди ж відноситься закон про місцеві державні адміністрації, інші статутні закони. Поряд з цим не можна відкладати і розгляд питань щодо визначення державних символів та статусу столиці України, як невід'ємних атрибутів нашої державності.

До розряду зазначених питань слід віднести також завершення конституювання статусу Автономної Республіки Крим у складі України. Крім того, важливим завданням організаційно установчого характеру є також формування тих центральних державних органів, у якому згідно з Конституцією бере участь або яке здійснює Верховна Рада України.

До цього ж блоку питань відносяться і ті, що передбачені в порядку дня на сьогодні, і ті, що обговорені на нараді голів комісій та в погоджувальній раді фракцій.

Йдеться про професійний статус депутата. На теперішній момент 10 депутатів визначилися щодо того, що працюватимуть вони у виконавчих органах, троє з них написали заяви про складення своїх депутатських повноважень (і сьогодні ми це питання вирішимо). Ще 14 чоловік призначені на державну службу, але не розірвали трудових відносин з Верховною Радою.

Не визначилися із своїм статусом стосовно вимог Конституції 16 депутатів, збираючись це зробити в перші дні роботи шостої сесії. Пропоную їм зробити це на цьому тижні, щоб наступного тижня сесія без суду прийняла відповідне рішення. Тим, хто керується порадами високооплачуваних чиновників такого змісту: «не поспішайте, мов, час підкаже» абощо, підкажу і я від вашого, мабуть, імені: не майте ілюзій, Конституцію мусять виконувати всі. І всі будуть її виконувати.

Під час роботи в комісіях і комітетах порадьтеся щодо кандидатур на посади заступника Голови Верховної Ради, членів Конституційного Суду, Вищої Ради юстиції.

Щодо заступника, то фракції і групи вже внесли письмово та усно кілька кандидатур. Зокрема, називались депутати: Раханський, Семиноженко, Гетьман, Симоненко Валентин Костянтинович, Сирота, Мусіяка, Суслов, Татаринов, Азаров, Череп. Називаються й інші прізвища. Треба сказати, що кожен з претендентів за своїми якостями може займати цю посаду. Це справді достойні, авторитетні депутати.

Проте, я просив би, щоб уже сьогодні фракції подали до Секретаріату свої пропозиції у вигляді протоколів, а на своїх засіданнях розглянули процедуру вирішення цього питання, яка б не суперечила Регламенту.

Також ближчими днями потрібно оговорити кандидатури від Верховної Ради до складу Конституційного Суду. Відповідні пропозиції будуть внесені через Секретаріат не пізніше як післязавтра. Суд ми повинні сформувати у вересні. Свої кандидатури призначать і Президент, і з'їзд суддів, який відбудеться у третій декаді.

Це ж стосується і трьох кандидатур до Вищої Ради юстиції. Просив би також порадити — чи це повинні бути депутати, які мають таке додаткове навантаження, чи це повинні бути від імені Верховної Ради делеговані функції кваліфікованим спеціалістам-юристам.

Другим, але не менш важливим за значенням, блоком пріоритетних питань для розгляду на шостій сесії я б умовно назвав програмно-цільовий блок. Адже, **згідно з Конституцією України, Верховна Рада визначає засади внутрішньої і зовнішньої політики, затверджує загальнодержавні програми та схвалює Програму діяльності Кабінету Міністрів України.** Це означає, що парламент має розробляти (з участю інших державних органів) та ухвалювати відповідні рішення, якими визначаються засади внутрішньої і зовнішньої політики України як політичні орієнтири для формування програми діяльності уряду та загальнодержавних програм у різних сферах життя. З урахуванням представницького характеру Верховної Ради, політична структура якої безпосередньо визначається вибором народу, засади внутрішньої і зовнішньої політики держави парламент має визначати на строк своїх повноважень. Таким чином, кожного разу буде реалізовуватись політична воля парламентської більшості і забезпечуватиметься її відповідальність перед виборцями за здійснюваний курс, і разом з тим, буде виконуватися функція, визначена Конституцією.

Як реалізувати дану вимогу Конституції в нинішній ситуації? На мій погляд, це можна було б зробити таким чином. Верховна Рада України невідкладно утворює робочу групу з депутатів та науковців, а також представників уряду та інших державних структур, які розробляють проект засад внутрішньої і зовнішньої політики, координуючи цю роботу з підготовкою Програми діяльності уряду. Відтак, засадами будуть визначені основні напрямки та принципи державної політики на найближчі два-три роки, конкретизовані в Програмі діяльності Кабінету Міністрів. Це дасть змогу узгодити позиції парламенту і уряду на загальному рівні, а відтак зняти непотрібне протистояння при розгляді Програми діяльності Кабінету Міністрів у жовтні 1996 року, виконавши водночас вимогу Конституції України. Ці документи мають слугувати орієнтирами при затвердженні Державного бюджету України на 1997 рік, що є одним із найважливіших завдань нинішньої сесії.

Розглядаючи програмно-цільовий блок питань, ми повинні виходити не лише з тактичних завдань, але й визначити більш віддалену перспективу діяльності Верховної Ради України, її стратегію. Адже зрозуміло, що формування національної правової системи і правової держави — справа парламенту не одного скликання, яка вимагає послідовності і наступності процесу державного будівництва. Мова йде про **необхідність розробки і прийняття Загальної концепції державно-правової реформи в Україні,** необхідними складовими якої мали б бути **концепції реформування законодавчої функції та представницьких органів влади, адміністративної реформи та реформування правоохоронної функції держави** (або судово-правової реформи).

На жаль, до цього часу ми знаходимося, образно кажучи, у вирі реформуючого процесу, але не оволоділи ним настільки, щоб керувати цілеспрямовано, системно і комплексно розробкою та здійсненням державно-правової реформи. Найперше, бракує координації дій у цьому питанні між різними структурами влади, а також достатнього науково-методичного забезпечення згаданих реформ. Лише за останні два місяці після прийняття Конституції України Кабінет Міністрів видав два розпорядження: від 20 липня за підписом Прем'єр-міністра України, яким затверджено склад «Міжвідомчої робочої групи для координації робіт з підготовки проекту правової реформи в Україні», і від 13 серпня за підписом першого віце-прем'єр-міністра України, яким доручено Мінюсту разом з Верховним Судом розробити концепцію судово-правової реформи до листопада цього року. Я вже не кажу про ряд указів Президента з аналогічного питання, що готувались в його апараті протягом останніх двох років не лише без узгодження з законодавчим органом, але і з урядом. Результативність таких актів, як свідчить практика, дуже невисока.

Виходячи з цього, напередодні сесії ми зустрілись з Президентом України і домовились про необхідність створення одного координуючого центру розробки і здійснення державно-правової реформи. Це може бути, скажімо, Координаційно-методична рада з питань державно-правової реформи на чолі з Президентом України, сформована з представників законодавчого органу, глави держави, уряду, судової системи і інших правоохоронних органів, Національної академії наук та Академії правових наук і т. д. Завдання цієї ради —ухвалення рішень загального характеру, що стосуються державно-правової реформи, які матимуть рекомендаційний характер для Верховної Ради України, Президента і уряду при прийнятті ними директивних і нормативних актів у процесі здійснення реформи. Робочим органом Координаційно-методичної ради можна було б визначити спеціальну групу при Верховній Раді України, до складу якої можна було б залучити найкращі наукові сили та практичних працівників з різних юридичних органів і установ. Попередньо пропонується, щоб очолив цю роботу перший заступник Голови Верховної Ради О. Ткаченко.

Першим завданням згаданих структур має бути невідкладна розробка Загальної концепції державно-правової реформи та подання її на розгляд парламенту. Необхідною складовою такої концепції, очевидно, могли б бути Напрями розвитку законодавства України на період до 2005 року та Орієнтовна програма законопроектних робіт на цей період (до речі, нагадаю, що такі розробки Інституту законодавства Верховної Ради України вже проходили першу апробацію наукової думки в травні цього року на науково-практичній конференції і отримали позитивну оцінку).

Чому я зупинився на цій проблемі? Справа в тому, що без затвердження загальнодержавної програми законодавчих робіт неможливо планувати та системно і комплексно здійснювати законодавчу діяльність парламенту. Ми постійно стикаємося з проблемою неузгодженості законодавчих ініціатив уряду, Верховної Ради, а інколи і Президента України. Та ж сама ситуація повторюється і тепер, при формуванні порядку денного шостої сесії. Уряд пропонує нам розглянути більше сотні законопроектів у той час, як на опрацюванні в комісіях Верховної Ради вже знаходиться більш як 200 законів.

Я хочу сказати, що комісії Верховної Ради і апарат протягом відпустки працювали, на мій погляд, наполегливо, цілеспрямовано, розглянувши кілька варіантів планів законодавчих робіт, і ми маємо вже на сьогодні досить добре відпрацьований проект, який вам роздений. Проте вчора поступив від уряду ще один значний перелік законодавчих актів, в тому числі частина з них направлена Президенту для того, щоб вони були делеговані Верховній Раді як невідкладні.

Таким чином складається ситуація, коли серед невідкладних питань створюється своя черга. Частково пропонуються ті питання, які вже включені в порядок дня, і ті, які ще не розглядалися і не були предметом відання тих чи інших комісій. Так працювати не можна.

Тому протягом цього тижня я просив би всіх вас уважно подивитися на той варіант плану, який вам роздано, співставити його з планом, який надійшов від Кабінету Міністрів, щоб максимально врахувати його пропозиції. У вівторок наступного тижня ми б затвердили орієнтовний план законопроектних робіт на шосту сесію (так, щоб він був оптимальним і міг бути виконаним) на основі пріоритетів і загальної логіки конституційного і законодавчого процесу в Україні.

Безумовно, ініціативи Кабінету Міністрів, я повторюю ще раз, особливо щодо законодавчого регулювання соціально-економічних проблем, заслуговують на увагу. Я про цей аспект уже говорив. Проте ми маємо істотно підвищити вимоги до «вхідного контролю» законопроектів та планування організації їх розгляду, хто б їх не ініціював. Інакше ми не позбавимося стихійності і безсистемності у нашій роботі. Саме з цією метою апаратом Верховної Ради до вашої уваги, шановні депутати, запропоновані зведений план роботи комітетів та розгорнутий план законотворчої роботи. Я хочу, щоб ви на них уважно подивилися — там враховані всі ваші наміри, всі ваші пропозиції. Окремо скажу, що Секретаріат узагальнені плани роботи постійних комісій на друге півріччя цього року.

На підставі цих планів розроблено зведений план заходів у Верховній Раді України на вересень і до кінця 1996 року. В ньому детально виписано помісячний режим роботи Верховної Ради, основні питання, які передбачається розглянути комітетами в порядку контролю за виконанням законів, постанов Верховної Ради і власних рішень, коли і куди плануються візити по лінії міжпарламентських зв'язків, дата і місце проведення семінарів, конференцій в порядку стажування народних депутатів, дається перелік загальних заходів. Цей корисний і цікавий, на мій погляд, матеріал надіслано комісіям, фракціям і групам для практичного використання.

У розгорнутому плані законодавчої роботи, виходячи з необхідності розробки нових, уточнення діючих законодавчих актів, що пов'язано з прийняттям Конституції України, Секретаріатом розроблено розгорнутий План законотворчої роботи Верховної Ради на друге півріччя 1996 року, до якого включено більш 200 законопроектів.

Він складається з 10 тематичних розділів, по кожному законопроекту вказана головна комісія, склад супроводжувальної групи апарату, орієнтовний термін розгляду законодавчих актів Верховною Радою.

Ви маєте цей матеріал на руках. Я пропоную його схвалити і доручити комітетам взяти за основу при організації законотворчої роботи. Рішення з цього приводу ми також приймемо наступного вівторка.

Третій з пріоритетів, безумовно, визначається станом соціально-економічної ситуації, що склалася в Україні на даний момент.

Характеристики робити не буду. Економічна ситуація загрозлива, надзвичайно складна, невиплати заробітної плати перейшли допустимі межі. Я думаю, що ви говоритимете про це у своїх виступах.

Виходячи з цього, Верховна Рада повинна здійснити оперативний розгляд і прийняття законів, що забезпечують реалізацію соціально-економічних заходів, передбачених Програмою уряду як невідкладні.

Таким чином, у діяльності парламенту, Президента і уряду України визначаються, на мою думку, певні акценти, зумовлені закріпленням у Конституції принципу розподілу функцій влади, а саме: законодавчий орган має зосередитись найперше на законодавчому забезпеченні організації влади на основі нової Конституції; Кабінет Міністрів повинен зосередитись переважно на вирішенні соціально-економічних проблем; основною ж турботою глави держави стає забезпечення організованості і законності в діяльності державного апарату, організація боротьби з корупцією та злочинністю, забезпечення правопорядку, національної безпеки, здійснення зовнішньої політики. І всі владні структури у поєднанні їх зусиль (бо державна влада єдина — принаймі, для громадянина) зобов'язані діяти відповідно до найголовнішої конституційної засади, закріпленої у статті 3 Конституції України: «Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність».

Тож, як державні люди, ми, народні депутати України, давайте будемо **відповідальними** представниками народу. Сподіваючись на це, закликаю вас до конструктивної результативної роботи впродовж шостої сесії.

Наталя ФІЛІПЧУК, «Голос України»

Поїзд рушив. В Україну

Візит тижня

(Початок на 1-й стор.).

Це щодо економіки. А з суто політичних міркувань, Німеччина може стати тим містком, по якому Україна ввійде через кілька років (не побоїмося такого прогнозу) до ЄС. Уже нині ця держава всіляко пропагує в Євросоюзі ідею виняткового значення України на континенті. Як зазначив на спільній прес-конференції сам Федеральний канцлер Гельмут Коль: «Стабільність в Україні гарантуватиме стабільність в Європі». А трохи пізніше розшифрував цю думку: Україна не просто велика країна в центрі континенту, вона — «центр стабільності й миру. І Європі було б доцільно підтримувати її на цьому шляху».

Отож, судячи з усього, зацікавленість — обопільна. Україна за рахунок німецьких інвестицій прагне покращити своє економічне становище і завдяки підтримці ФРН на зовнішній арені закріпитися в Європі. Саме тому керівники двох держав домовилися зустрічатися регулярно, а також встановити прямий постійний телефонний зв'язок.

Міністр закордонних справ Геннадій Удовенко не приховував свого задоволення результатами візиту. Німеччина входить до складу «великої сімки», відносини з якою — один з пріоритетних напрямків у зовнішній політиці України. «Торік Київ відвідав Президент США Білл Клінтон, кілька місяців тому —Прем'єр-міністр Великобританії Джон Мейджор. Побував у нас і міністр закордонних справ Японії. Федеральний канцлер удруге відвідує з офіційним візитом Україну. Це свідчить про те, що авторитет нашої держави щороку зростає».

А чим краще підготовлено візит, тим він результативніший. Нинішньому приїзду Гельмута Коля передувала довга робота і робочі зустрічі обох сторін. У нас було створено чотири комісії, які очолили два віце-прем'єри, міністр закордонних справ та голова Національного банку. Тож не дивно, що цими днями було підписано чимало угод, протоколів, контрактів. До речі, один з них — про реконструкцію Зміївської теплоелектростанції, за словами Гельмута Коля, повинен допомогти Україні частково розв'язати енергетичну проблему, яка виникне після закриття Чорнобильської АЕС. Окрім того сторони обговорили ще кілька спільних проектів, що, як запевнив Гельмут Коль, після вивчення в Німеччині втілюватимуть в Україні.

Схоже, це саме той випадок, коли двосторонні візити є безхмарними. «Я казав у Європі: якщо ви бажаєте незалежності і стабільності України, то повинні її підтримувати. ФРН робить це». Ці слова також належать Федеральному канцлерові Німеччини Гельмутові Колю.

На знімку: зустріч Голови Верховної Ради України Олександра Мороза з Федеральним канцлером Німеччини Гельмутом Колем.

Фото Володимира СТРУМКОВСЬКОГО.

У номер

● Вашингтон

США наводять порядок. Не у себе вдома

(Початок на 1-й стор.).

Сполучені Штати неодноразово заявляли про свої «національні інтереси», які полягають у збереженні безпеки і стабільності в регіоні, і про «захист курдів від подальших репресій». Батьківщина однієї з найбільших етнічних груп у світі — курдів, — це гірський Курдистан. Географічно він поділений між чотирма країнами: Туреччиною, Іраком, Іраном та Сирією і завжди був нестабільним у політичному та військовому відношенні. Зокрема, іракські курди неодноразово намагалися здобути незалежність від Багдада, створивши автономію, на що іракський уряд відповідав численними репресіями.

Останнім часом ситуація на півночі Іраку загострилася: урядові війська, порушивши відповідні рішення ООН, зайняли минулої суботи місто Ербіль — столицю іракського Курдистану. На думку американських офіційних осіб, саме це і стало причиною ракетного бомбування Іраку.

Нині Ірак подав офіційний протест в ООН у зв'язку з американськими ракетними ударами по його території і вимагає засудити цей акт агресії, оскільки він спрямований проти «суверенітету і цілісності країни». Крім того, Саддам Хусейн заявив, що більше не визнає існування зон, де заборонено польоти іракської авіації, і відтепер збиватиме всі іноземні літаки в іракському небі.

Нині ситуацію навколо Іраку розглядає Рада Безпеки ООН, яка повинна прийняти резолюцію з приводу дій Сполучених Штатів. Судячи з реакції міжнародної спільноти, американські дії не буде схвалено.

● Бровари

Поярмаркуємо...

Учора в Броварах відкрилася друга міжнародна виставка-ярмарок товарів і послуг, підприємств та організацій Київської, Мінської та Московської областей «Бровари—96». На її відкритті побували перший заступник Голови Верховної Ради України О. Ткаченко, перший віце-прем'єр В. Дурдинець. Перша подібна виставка-ярмарок два місяці тому відбулася в Митищах під Москвою. Але потрапити туди змогли далеко не всі бажаючі. Тому нині за право участі в представницькому видовищі точилася конкурентна боротьба серед підприємств усіх форм власності. Перемогли ті, хто випускає сучасну красиву продукцію, що має попит на сьогоднішньому ринку.

Це — крани Броварської кранобудівної фірми «Стріла», алюмінієві та інші конструкції для домобудування, пластмасові, трикотажні вироби, продукція Броварського заводу порошкової металургії, меблі, продукція агропромислового комплексу.

Науку представлено науково-дослідними інститутами пшениці, землеробства, механізації та електрифікації, головним селекційним центром «Україна» з Переяслава-Хмельницького.

В комісіях Верховної Ради

Проект — на переробку

Учора на черговому засіданні Комісії у закордонних справах та зв'язках з СНД її члени розглянули проект положення про роботу комісії (незабаром — комітету), підготовлений секретаріатом Верховної Ради. Після тривалого обговорення загальна думка була така: проект занадто «сирий», і його треба суттєво доопрацювати. Зробити це доручено секретарю комісії Ігореві Осташу.

Що ж не задовольняє депутатів? На їхню думку, немає однозначності та ясності у питаннях щодо участі комісії в призначенних українських послів та представників при міжнародних організаціях. Також депутати висловилися за те, щоб комісія реально координувала міжнародну діяльність Верховної Ради, а не була «декоративним органом», а то іноді буває, наголосив Тарас Кияк, що про візити зарубіжних гостей або візити наших парламентських делегацій за кордон в комісії дізнаються в останню чергу. Депутати одностайно висловилися за чітке розмежування повноважень між секретаріатом Верховної Ради та секретаріатом комісії; щоб формування останнього було в компетенції самої комісії і щоб комісія мала свій окремий бюджет. Заступник голови комісії Іван Заяць запропонував скоротити назву комісії і в майбутньому іменувати: Комітет Верховної Ради у закордонних справах. Словом, підсумував Ігор Осташ, із нинішнього проекту положення можна взяти для майбутнього хіба що з п'ять відсотків.

Члени комісії розглянули також питання реорганізації та структури майбутнього комітету.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Надчистий метал з... відходів

Технологію одержання надчистих порошків металів з відходів промислового виробництва з елементами ноу-хау розробили вчені Інституту проблем машинобудування НАН України у Харкові. Вона дає змогу машинобудівникам, і не тільки їм, практично повністю позбутися втрат металів і сплавів. Потрібне для випуску порошків обладнання можна виготовити самотужки, навіть на невеликому заводі.

Подрібнення стружки, перетворення її на порошок вперше у вітчизняній практиці здійснюється під дією потужних електричних імпульсів — на спеціальній установці. На відміну від попередніх способів виробництва це не завдає шкоди екології. З одержаного за новою технологією порошку можна виготовляти не лише надчисті сплави, а й різні за хімічним складом дрібнокристалічної і аморфної структури метали, повідомляє Укрінформ.

Нафти та газу в нас видимо-невидимо

Але більше — «невидимо». Чому?

Готуючись до свого професійного свята, підприємства галузі здійснили організаційні та інші заходи, передбачені програмою дій уряду, й упоралися із завданням півріччя. Видобуто нафти з конденсатом 1954,8 тис. тонн. Але проти відповідного періоду минулого року видобуток зменшився на 57,8 тис. тонн. Газу, навпаки, видобуто більше — 9033,5 млн. куб. м.

За I півріччя цього року підприємствами АТ «Укргазпром» реалізовано 7114,4 млн. куб. м газу вартістю 575 млн. дол. США. Але за відпущений газ отримано лише 111,8 млн. дол. США, або 19,4 відсотка його вартості.

Кризовий стан з попередніми оплатами призвів до значного скорочення обсягів майже всіх видів робіт.

На скорочення видобутку також значно вплинуло недостатнє фінансування робіт з будівництва свердловин і облаштування родовищ. Тому Держнафтогазпром вважає головним завданням збільшення власного видобутку нафти та газу за рахунок зростання обсягів експлуатаційного буріння на відкритих родовищах, впровадження комплексу заходів з підвищення нафтогазоконденсатовіддачі пластів.

На нафтопереробні заводи України поставлено з початку року 5757,4 тис. тонн нафти, в тому числі 1514,6 тис. тонн власного видобутку.

Але у зв'язку з тим, що ринок насичений нафтопродуктами, завезеними комерційними структурами, складаються несприятливі умови для реалізації нафтопродуктів саме вітчизняного виробництва.

Не вирішено проблему забезпечення у повному обсязі нафтопереробних заводів нафтою, що позначається на рівні використання потужностей (24 відсотки) та ритмічності роботи. Давальницька нафта в загальному обсязі поставок становить лише 80 відсотків.

Згідно з угодою між урядами Російської Федерації та України 1996 року передбачено поставити в нашу державу 6,0 млн. тонн нафти під зустрічну поставку товарів. У червні цього року в Україну повинно було надійти 1,68 млн. тонн нафти, але отримано лише близько 400 тис. тонн.

Україна — найбільший у світі транзитер природного газу. В той же час система газопроводів за терміном експлуатації стара. Реконструкція газотранспортної системи держави потребує великих зусиль і значних коштів. А кошти — проблема з проблем...

Невчасні розрахунки споживачів за природний газ зумовили зростання заборгованості газозбутових організацій перед газовидобувними підприємствами і призвели до зростання заборгованості останніх перед бюджетом за обов'язковими внесками і платежами, вилучення обігових коштів з розрахункових рахунків підприємств галузі. І, як наслідок, зростає заборгованість заробітної плати, погіршується фінансове становище галузі в цілому, знижуються обсяги виробництва продукції.

Вважаємо, що для зміни ситуації треба реформувати структуру виробництва і керованості в галузі, надати право нафтогазодобувним підприємствам самим готувати ресурсну базу, виступаючи замовником на проведення і фінансування геологорозвідувальних робіт; ввести диференційовані рентні платежі за видобуту нафту та природний газ; фінансувати буріння експлуатаційних свердловин і облаштовувати нафтові і газові родовища за рахунок собівартості продукції. З цього приводу підготовлено відповідні пропозиції і направлено урядові України.

Маємо велику надію на зміни на краще...

На знімку: Василь Григор'єв, заступник голови Державного комітету нафтової, газової та нафтопереробної промисловості.

Пам'яті товариша

Колектив редакції газети «Голос України» глибоко сумує з приводу тяжкої втрати — смерті колишнього власного кореспондента газети по Херсонській області ДУБОВИКА Едуарда Панасовича.

Едуард Панасович із 1959 року був на професіональній журналістській роботі. Працював у газетах «Запорізька правда», «Прапор юності», власним кореспондентом газет «Молодь України» та «Радянська Україна» по південних областях. Біля витоків нашої газети — 1991 рік — стояв і Едуард Панасович. Його зрілі, високопрофесіональні матеріали в перші місяці існування газети допомагали завойовувати прихильність читачів.

Світла пам'ять про Едуарда Панасовича назавжди залишиться з нами.

Колектив редакції висловлює щирі співчуття рідним та близьким покійного.

Тетяна ЇВЖЕНКО, «Голос України»

Хто стукає, тому відкриють

Скільки стратегічних партнерів має наша держава, не знає, здається, ніхто: що не міжнародний візит — то новий стратегічний партнер. Тим часом, коли йдеться про реальну підтримку позиції України у міжнародних відносинах, то вона обмежується, переважно, усними заявами і кулуарними запевненнями.

Президент Леонід Кучма в інтерв'ю одній іноземній газеті недаремне заявив, що своїм теперішнім становищем європейської держави, з якою все ж рахуються, Україна завдячує географічному розташуванню та підтримці США. Президент додав також, що останнім часом нашу державу все активніше підтримує Німеччина. Але самі перед собою можемо визнати, що таке партнерство з Україною — в інтересах самої Німеччини, яку Бог розташував не так далеко, як від нас, так і від Росії.

Інші ж мешканці «європейського дому» взагалі не поспішають беззастережно підтримати наші інтереси. Хочуть-не хочуть, а таки мусять зважати швидше на інтереси «сусіда з боєголовками». Певною мірою вербалізував це твердження на прес-конференції у Києві німецький канцлер Гельмут Коль, який, по суті, визнав, що Україна навряд чи дочекається такого ставлення з боку Західної Європи, яке спостерігаємо щодо Росії.

Уже коли на політичну підтримку «стратегічних партнерів» (які, до речі, часом ще й ворогують між собою) розраховувати доводиться не дуже, то держава має шанс стати рівним партнером, подолавши економічну кризу; адже, відомо, що рахуються із сильними. В цьому, щоправда, теж потрібна західна підтримка. Наш міністр закордонних справ перебуває нині з візитом у Швеції, яка визначила для себе зо два десятки перспективних напрямків торговельно-економічного співробітництва з Україною. Що з того вийде — покаже час. А нині зрозуміло, що розраховувати треба на себе. Ніхто не заперечує той факт, що Україна має значний економічний потенціал. Зуміти б ним скористатися. А в сильних держав стратегічні партнери з'являються одразу.

Ігор МЕЛЬНИЧУК, прес-служба Міністерства оборони України

Резерв, але надійний

ПРО ТЕ, як ведеться нашим хлопцям з двісті сорокового окремого батальйону ЗС України, що входить до складу Сил втілення мирних Дейтонських домовленостей у Боснії, «ГУ» розповідав у попередньому номері. Цю статтю також присвячено українським миротворцям, але тим, що виконують свою місію у Східній Славонії під егідою Організації Об'єднаних Націй.

До складу Сил ООН у цьому регіоні входять три українських підрозділи: 17-та окрема транспортна вертолітна ескадрилья (у її складі шість Мі-8), 8-ма окрема протитанкова вертолітна ескадрилья з 10 вертольотів Мі-24 та 70-та окрема танкова рота у якій одинадцять Т-72. Маючи політну норму (тобто неоплачувану) 180 годин на тиждень, протягом останніх двох місяців вертолітники змогли «заробити» для держави півтора мільйона доларів. Звичайно, у пригоді стала безлімітна кількість пального й те, що в Україні льотчики, більшість з яких свого часу пройшли Афганістан, Чорнобиль, через інші гарячі точки, стомилися саме... не літати. Вирвавшись у небо, вони блискуче виконали свою частину операцій «Скорпіон» і «Москіт». Транспортники полковника Андрія Льови перевозять персонал та вантажі ООН чи не по всій території колишньої Югославії...

Під час зустрічі з першим заступником міністра оборони генерал-полковником Іваном Біжаном командуючий Силами ООН у Східній Славонії генерал Йозеф Скунс наголосив, що українці — надійний бойовий резерв командування. «Ваші вертолітники сприяють підвищенню бойових можливостей контингенту. І у справі стабілізації в регіоні — їх значна заслуга. А танкова рота продемонструвала високий професіоналізм».

Така оцінка українських підрозділів не може не радувати. Не витрачаючи ні копійки (усе компенсується за рахунок ООН), держава фактично має можливість готувати бойовий резерв для власних Збройних Сил. Окрім того, офіцери та прапорщики мають можливість заробити для своїх сімей 4—5 тис доларів протягом півроку. Але, звичайно, українські хлопці добре розуміють, що, перш за все, вони піднімають престиж рідної держави, утверджують її миролюбну позицію, сприяють збереженню миру поблизу наших кордонів.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Віктор ТИМОШЕНКО (Москва), спеціально для «Голосу України»

Прогулянка вечірньою Москвою

ВИДАТНИЙ грузинський філософ, наш сучасник Мираб Мамардашвілі зауважив, що «хаос і безкультур'я... оточують кожну історичну точку культурного прогресу». Ця філософська абстракція для пересічного іноземця, що приїхав до Москви, набуває реальності тільки-но він спробує насолодитися досягненнями сучасної міської цивілізації.

Столиця Росії — це не тільки Великий театр, Таганка і зал консерваторії, не тільки чудова нова архітектура (що засвідчує про могутність РАТ «Газпром»), не тільки Єлисейський гастроном, що прокинувся від радянської «сплячки». Гуляючи Москвою, помічаєш дещо таке, що неможливо зрозуміти, керуючись критеріями християнської моралі.

Сьогодні вже нікого не здивуєш роздаванням безплатної юшки із сочевиці в довгих чергах учорашніх людей на залізничних вокзалах, як щось буденне і звичне сприймаються щохвилинні вуличні перевірки документів — на предмет громадянства і законності перебування в Москві. Міліціонери, озброєні до зубів, взагалі стали головною прикметою російської столиці. Характерно, що коли один охоронець дорожнього порядку перевіряє у водія документи, другий стоїть за декілька метрів із автоматом у положенні «на ремінь», готовий миттєво вистрелити...

Та все ж найбільша московська екзотика — вулиця Тверська. Після 9-ї вечора на правому її боці, відразу за будинком столичної мерії розпочинається «розпродаж» дівиць легкої поведінки. Всі країни СНД представлено на Тверській жрицями древньої професії. Вони злітаються до Москви за нечуваними на батьківщині заробітками: 200—300 доларів за ніч. Самі дівиці в процесі «купівлі-продажу» участі не беруть. Все організовано сутенерами. Цікаво, що продаж дівиць із Співдружності, на відміну від їхніх московських «колег», завжди оптовий. Як правило, справа відбувається так: біля тротуару зупиняється мікроавтобус, з якого виходять 2—3 «покупців», вони йдуть вздовж «лави» і пальцем показують, кому пощастило цієї ночі. Потім сутенер назначає «оптову» ціну, «круті хлопці» розраховуються і везуть дівиць до своїх хазяїв — «нових росіян». А Москва мерехтить різнокольоровими вогнями, зазиває до пабів і нічних клубів, роздає щедрі обіцянки. Повіривши в цю мішуру, назавтра до столиці приїдуть нові дівчатка.

Іван ІЛЛЯШ, «Голос України»

Скромність прикрашає

ДО КИШЕНІ парламентарія, як, утім, і будь-якого іншого платника податків, зазирати незручно. Проте гріх не поцікавитися, коли він сам не проти похвалитися вмістом гаманця. Та ще й прилюдно.

Нещодавно члени палати общин Великобританії підняли собі зарплату на 26 відсотків. За це рішення висловилися 279 з 433 парламентаріїв, котрі голосували. Нині середній річний оклад члена палати становить 43 тисячі фунтів стерлінгів.

Середня заробітна плата у Сполученому Королівстві дорівнює 20 тисячам фунтів стерлінгів на рік. Тож рішення парламентаріїв тут розцінюють як небачене знущання над тими, хто за свою важку працю отримує мізерні крихти.

Привід для пересудів дали нещодавно й депутати ізраїльського кнесету. Засоби масової інформації зазирнули до їхніх кишень, оприлюднивши трудові доходи. Кожен з них, повідомляє газета «Для всех», має право отримувати щомісяця 15 тисяч шекелів зарплати. Член парламенту може також узяти позичку на придбання автомобіля, запросити на роботу двох помічників, вести телефонні розмови на суму 30 тисяч шекелів на рік, придбати комп'ютер, факс, телефон і пелефон. А ще, за бажанням, жити за державний рахунок кілька днів на тиждень в одному з готелів Єрусалима. І це ще не всі пільги, зазначає газета.

Валентина СЕРГЕЄВА, журналіст

Про привидів у театрах

КОЛИ ВИ востаннє були в театрі? На таке запитання більшість співвітчизників навряд чи відповіли б: «Минулого тижня». Яке там — щоденні клопоти, турботи... Не до театрів. Та й у всьому світі театри вже ніби не в моді. Але те, що відбувалося протягом трьох років у театральному житті Нідерландів, стало справді світовою сенсацією.

Автори постановки всім відомого мюзиклу Ендрю Ллойда Уебера «Привид опери» навіть не сподівалися на такий успіх. Із серпня 1993 року по серпень 1996-го виставу подивилися близько 2 мільйонів осіб (а це понад 12 відсотків населення країни). Ніколи нідерландці так не захоплювалися навіть бойовиками про Джеймса Бонда, не кажучи вже про театральні постановки. Це й зрозуміло: недаремно ж характер нідерландців асоціюється з виваженістю. І ось раптом — коли автори постановки «Привиду опери» спробували зняти спектакль з репертуару на вимогу акторів, які морально втомилися щодня виконувати ті самі ролі, то в країні мало не почалися масові виступи протесту з вимогою продовжити показ улюбленого мюзиклу. За три роки «Привид опери» 1090 разів відвідав «Сіріус-театр». І щодня — аншлаг. Такий успіх не можна назвати випадковим. Автори проекту зважили на пересичені смаки західного глядача і підготувалися до постановки спектаклю дуже старанно, не пошкодувавши грошей. Власне, навіть «Сіріус-театр» будувався спеціально для постановки «Привиду опери». Вже сама атмосфера залу — напівтемрява, легкі павутинчасті декорації, швейцари у старовинному одязі — навіювала таємничість і романтику (які останнім часом набули популярності у західному світі). Крім того, на час постановки було збудовано «Ресторан з привидом», у якому глядачі смакували екзотичні, а тому вельми недешеві страви. Втім, усі витрати було відшкодовано. Самі лише квитки принесли авторам проекту понад 175 мільйонів голландських гульденів.

Глядачі відзначили прекрасну гру акторів, роботу режисерів і декораторів, але найбільше враження на них справила, виявляється, мова спектаклю. Спеціально для постановки «Привиду опери» в Нідерландах твір було перекладено з англійської на голландську мову. Глядачі, більшість з яких прекрасно знає обидві мови, були в захопленні від перекладу, розцінивши його як вияв пошани до національних культурних традицій.

Подумалося: от би нам повчитись у голландців шанувати традиції — і світові, і вітчизняні. Втім, аншлаги на далеко не найкращих виставах російських театрів, які час від часу гастролюють у Києві, — теж традиція. А наші театри не мають коштів на постановку спектаклів світового рівня. Отож і блукають порожніми залами привиди...

Київ — Відень: діалог у всіх напрямах

Надзвичайний і Повноважний Посол України в Австрії Микола МАКАРЕВИЧ:

«І товарообіг, і людські контакти»

— Ви один з іще небагатьох надзвичайних і повноважних послів України — професійний дипломат. Ваша думка про те, як себе почуває посол України після прийняття Верховною Радою Конституції, особливо важлива. Отже, що це для вас як для посла означає?

— Це велика історична подія. І я відчуваю це і як посол в Австрії, і як глава делегації на Віденських переговорах, і як постійний представник у міжнародних організаціях. Прийняття Конституції — визначна історична подія в житті кожної держави. А для України — особливо. Бо Україна займає одну з ключових позицій безпеки у великому регіоні.

Тому прийняття Україною Конституції було вельми схвально сприйнято і в австрійських урядових колах, і в ОБСЄ, бо це організація, яка займається питаннями миру, співробітництва, безпеки. Тут кажуть, що Україна зробила величезний крок до побудови правового суспільства.

Чим цікавиться світ, Європа, міжнародні організації? Тим, якою мірою передбачуваними, прогнозованими, стабільними є політика й поведінка нових держав, нових повноправних членів світового співтовариства. Це цілком природно. І те, що Україна, хай і в палких суперечках (а де їх немає?), але легітимно, цивілізовано торує свій шлях, додає їй симпатій і в Австрії, і в Європі та у світі.

Мені особисто прийняття Конституції дало можливість упевненіше виступати на міжнародних форумах, на зустрічах з дипломатами, урядовцями та іншими політичними діячами. Посольство вчасно отримало текст Конституції. Ми надіслали його з моїм листом до Президента Австрії, до парламенту, до парламентської групи «Австрія-Україна». Витяги з Конституції поширюємо через прес-релізи. Можу впевнено сказати, що європейському і міжнародному співтовариству — бачу це з реакції у структурах ОБСЄ — імпонує, як Україна толерантно і спокійно розв'язує і кримське, й інші непрості питання. З допомогою права, а не чогось іншого. Всі ж розуміють, як це непросто. До речі, європейські структури немало зробили для того, щоб непорозуміння між Києвом і Сімферополем зникали, щоб процес ішов у правовому полі. І тепер вони бачать, що допомагали серйозним, відповідальним політикам.

Тепер, певен, Верховна Рада докладе всіх зусиль, щоб закони, необхідні новій Конституції, необхідні всім нам, приймали продумано, але без зволікань. Щоб якість цих законів була на європейському рівні.

— Австрія — давня традиційна соціал-демократична держава. Тобто країна з потужним соціальним захистом і високорозвиненим бізнесом. Як, з вашої точки зору, їй це вдається гармонійно поєднувати? Здавалося б, для нас, у нашому вчорашньому розумінні — то непоєднувані речі, тобто інтереси капіталу й інтереси людей праці. А австрійська практика довела: то в глобальному плані — єдині інтереси. Що з цього, на вашу думку, можна було б запозичити?

— Візьмімо минулий 1995 рік. В Австрії виникла парламентська криза у зв'язку з обговоренням бюджету на 1996 рік. Соціал-демократична партія, яку очолює канцлер Враницький, виступала за те, щоб знизити дефіцит бюджету за рахунок підняття податків на бізнес. Інші вважали, що треба скоротити соціальні програми. Парламент не пішов на це. І саморозпустився. Це було зроблено так спокійно, що, здається, країна й не помітила того саморозпуску. Хоча це, звичайно, не так. Я просто підкреслюю відповідальність і спокій. Уряд працював чітко. Відбулися нові вибори. До влади прийшли ті самі політичні сили на виборах за партійними списками. Знову соціал-демократи набрали більше голосів, ніж інші. Але сформувати уряд самі вони не змогли. Було створено коаліційний уряд. Але перед тим відбулися консультації між партіями про шляхи подолання дефіциту бюджету. Вони прийняли компромісний пакет: дещо скоротили соціальні програми і водночас підняли податки на великі прибутки. Урівноважили. І цей пакет було схвалено в парламенті. І парламент почав спокійно працювати в цьому напрямі, прийнявши за короткий час майже 80 законів, щоб реалізувати все, про що домовлялися, створюючи той компромісний пакет.

Треба сказати, тут дуже висока дисципліна співпраці парламенту з урядом. За рік до уряду може бути понад 100 тисяч депутатських запитів. Найбільше, мабуть, припадає на Міністерство внутрішніх справ.

— Що вам за півтора року вдалося тут зробити, прийнявши справи від попередника, який тепер очолює посольство України в Німеччині? Бо нам уже час звикати до того, що посли й міністри мають звітувати не лише перед керівництвом держави, а й перед платниками податків, перед громадянами. Через засоби масової інформації.

— Головне завдання нашого посольства — розвиток, поглиблення співробітництва між Україною і Австрією в усіх напрямах. Я радий, що політичне співробітництво, політичні контакти вийшли на найвищий рівень. Відбулися зустрічі Президента України з Президентом Австрії: перша — у Польщі, друга — тут. Наш Президент мав детальні розмови і з Президентом, і з канцлером Австрії. У свою чергу, Президент Австрії Томас Клестіль відвідає Україну з офіційним візитом у жовтні. Добрі, взаємоповажні стосунки склалися між главами парламентів України і Австрії. Вони теж мали корисні зустрічі, зокрема на щорічній сесії ОБСЄ. Думаю, ці контакти цікаві не лише як між главами парламентів, а і як контакти лідера українських соціалістів з керівниками австрійської соціал-демократії.

Працює угода про співробітництво міністерств оборони України та Австрії, реалізується відповідна робоча програма. Армія Австрії — 30 тисяч чоловік. А за кілька днів може розгорнутися у 250 тисяч. Цікавий досвід? Безперечно. Австрія багато років бере участь у діяльності миротворчих сил ООН. Тут нам теж є чого повчитися. Перші кроки України тут вдалі.

Діють угоди в галузі освіти, охорони здоров'я. І, нарешті, чи не найголовніше — діє торговельно-економічна угода. Товарообіг між двома країнами досяг 304 мільйонів доларів на рік. Його треба збільшувати і збільшувати.

А в жовтні, під час візиту, буде підписано угоду про взаємні гарантії щодо інвестицій, про запобігання подвійному оподаткуванню.

В Австрії щиро цікавляться Україною, тому щороку надають стипендії нашим студентам, аспірантам, викладачам вузів для навчання, стажування.

Треба сказати, що деякі громадяни України іноді цим зловживають. Приїздить з направленням студента, але займається не навчанням, а бізнесом. Просто довгі роки ховається за личиною студента. Нині цей процес якось упорядковується, а раніше траплялося, що якийсь наш кандидат наук чи навіть ще кандидат у кандидати бігає тут по міністерствах і каже, що представляє ледь не всю Україну, що ось у нього суперпроект, як її, сердешну, терміново врятувати, залишилося лише перевірити. В Австрії. І якомога довше. З його присутністю, зрозуміло. Думаю, нашим громадянам треба відповідальніше ставитися до того, чим вони займаються за кордоном. Бо на побутовому рівні про державу судять з поведінки її громадян.

— До речі, розкажіть не лише про виконання міжурядових угод. Є ж, певно, важливі контакти і на інших рівнях.

— Так, звичайно. Налагоджується співробітництво землі Нижня Австрія і Київської області, Верхньої Австрії і Запорізької області, Штірії з Львівською областю, Тіролю з Івано-Франківщиною, Фаррельбергу з Автономною Республікою Крим.

Австрійські міністерства і громадські організації дуже уважні до чорнобильських проблем, приймають, оздоровлюють наших дітей, оплачують складні операції. В Австрії вже побували діти з Конотопа, Харкова, Київщини, Житомирщини. Лікувалися, відпочивали, жили в австрійських сім'ях. Це дуже цінні контакти. Австрійські журналісти не раз бували в Україні, в Чорнобильській зоні.

Тут з повагою ставляться до українських діячів. Є меморіальна дошка про перебування Івана Франка у Віденському університеті, будуть пам'ятні дошки на честь Михайла Грушевського, Лесі Українки, Івана Пулюя.

— Миколо Петровичу, якщо в австрійських сім'ях приймають на відпочинок наших дітей, то це означає, що у зміцнення стосунків між нашими державами вкладають кошти і самі громадяни. А як наші, українські громадяни, чи допомагають посольству, адже не таємниця, що нашій державі зараз нелегко утримувати свої представництва на належному рівні?

— Так, держава наша придбала у Відні гідний будинок для посольства, чимало зробила, щоб засвідчити серйозність наших намірів до співпраці з цією країною.

І дбає про посольство не лише держава. Є й добрі, відповідальні спонсори. Хочу подякувати «Азовсталі», комбінату імені Ілліча, «Укррічфлоту», Дунайському, Азовському пароплавствам, Сумському об'єднанню імені Фрунзе, Міністерству культури України. Сподіваюся, що з часом матиму нагоду подякувати й окремим громадянам.

Завдяки спільним зусиллям держави й великих підприємств, які я назвав, Україна у Відні гідно представлена. Фундамент закладено міцний. Друге п'ятиріччя нашої незалежності, переконаний, стане й періодом динамічного розвитку взаємовигідних стосунків, зокрема України й Австрії.

* * *

Посольство України в Австрії — особливе. Бо посол України тут ще й представляє нашу державу в міжнародних організаціях. Але він сам запропонував, щоб про цю роботу розповів не він, а його помічники.

Іван КУЛЕБА, заступник постійного представника України при міжнародних організаціях у Відні:

— В яких організаціях тут представляємо Україну? В ЮНІДО, структурі ООН з промислового розвитку. У Віденському відділенні ООН. Це і Комісія із запобігання злочинам та із карного правосуддя, і Комітет з використання космосу в мирних цілях. І добре відома в нас МАГАТЕ.

— Іване Дмитровичу, що нам вдалося за останні роки досягти в цих організаціях?

— Головне, безперечно, підвищити економічну віддачу участі в цих міжнародних інститутах. Тут у нас трохи більший досвід, ніж у посольств України в інших державах. Бо Україна і в складі СРСР, хоча й формально, та все ж мала представництва при міжнародних організаціях. Як член ООН. Тому нині тут напрацьовано більш як десять серйозних проектів для України. Основні з них стосуються реструктуризації нашої промисловості, необхідність проведення якої очевидна.

— Але є одне застереження. Думаю, істотне. Міжнародний капітал, міжнародні інвестиції — то не завжди синонім бажання сприяти якійсь країні, але часто — бажання усунути потенційного конкурента. Щоб проштовхнути свої товари. А певну країну зробити не більш як сировинним додатком. І в нас, слава Богу, є вже підприємці, які не хочуть інвестицій, що в перспективі ведуть до перетворення цих підприємств на складські приміщення. Наприклад, львівський «Світоч» аж дуже хочуть купити, а він каже: та не треба мені такої «допомоги», сам викручуся. Отож, у чиїх інтересах вимальовується реструктуризація?

— Справді, і такі побоювання є. Бо й на Заході вистачає бізнесменів, які гроші вкладуть, але за 2—3 роки витиснуть з підприємства все і покинуть його. Тому ми й орієнтуємося не на окремих підприємців, а на ЮНІДО, інституцію ООН з промислового розвитку. Її мета — сприяти розвитку (а не занепаду) країн, зокрема з перехідною економікою.

— Та чи достатньою мірою їх може цікавити збереження наших робочих місць, наші проблеми переходу до ринку?

— У Відні вже відбувся форум інвестиційних проектів для України. Було залучено цілий ряд наших підприємств, міністерств. Дев'ять наших проектів знайшли підтримку. Інвесторів відлякує лише одне: на плечах наших підприємств «висить» соціальна сфера: дитсадки, школи, лікарні. Це «лягає» на собівартість продукції, а отже, її конкурентоспроможність. Тут інший підхід: держава бере податки і, маючи їх, дає раду соціальним об'єктам.

Віце-прем'єр України Анатолій Кінах запевнив тут, що наш уряд саме і працює над тим, щоб звільнити підприємства від невластивого їм навантаження, передати його державі, містам, населеним пунктам.

І цю розмову буде продовжено. Нам ще заважають і роздуті штати на підприємствах, і застарілі технології. Але співпраця налагоджується. Міжнародні організації, ООН надають кошти на проекти для України, пропагують нові технології.

Віктор КРИЖАНІВСЬКИЙ, радник постійного представництва України при міжнародних організаціях у Відні, член делегації України при ОБСЄ:

— Місія ОБСЄ в Криму принесла велику користь. І Європа глибше зрозуміла наші проблеми, зокрема, проблему повернення депортованих народів, налагодження їх нормального життя. І багато кому з кримських діячів місія ОБСЄ остудила голови, навчивши, що таке визнана світом Українська держава і як треба до неї ставитися. Думаю, що й деяким російським діячам це допомогло якщо не осягнути реалії, то хоча б рахуватися з ними.

Місія має відкритий мандат: допомагати зберегти суверенність, цілісність і непорушність кордонів України та єдиний правовий простір. І спасибі їй за це. 31 грудня 1996 року місія ОБСЄ в Криму завершує роботу.

У тому й сила сучасного світу, світового співтовариства, що держави, які стали на шлях демократичного розвитку, не залишаються сам на сам зі своїми проблемами.

Юрій ЯРМІЛКО, завідувач консульського відділу посольства:

— У червні 1992 року посол України вручив вірчі грамоти, і в тому ж таки червні ми почали надавати візи австрійським громадянам для відвідин України. З того часу щорічно майже 10 тисяч віз. Уже з цього можна судити про неабиякий інтерес до України. Хоча, звичайно, хотілося б, щоб до нас їздило більше і урядовців, і ділових людей, і туристів.

Сподіваюся, незабаром буде безвізовий режим між Україною та Австрією для власників дипломатичних паспортів. Готуємо поглиблене узгодження консульсько-правових питань. Нам допомагає й те, що тісно співпрацюють МВС України та Австрії, які на кожний рік мають свою робочу програму.

Завершує розмову Юрій ГОНЧАРУК, радник посольства України в Австрії з політичних питань:

— Юрію Олексійовичу, у моєму розумінні політичні питання — то всі питання. Бо й економіка — теж політика, та й узагалі будь-яке питання можна зробити політичним. Тож запитаю у вас про те, про що й посла не запитував. Бо ж послові, думаю, важче на це відповідати, йому не можна ремствувати. Отож запитання: яка ж кількість людей впорується тут, у Відні, з численними представницькими і професійно-діловими обов'язками?

— Але я теж не буду скаржитися. Так, нас тут небагато. Разом з торговельно-економічною місією, з працівниками в усіх представництвах у міжнародних організаціях, з військовим аташатом, консульським відділом з його цілком конкретними завданнями — 16 українських дипломатів у Відні. Ми встигаємо все, що нам тільки під силу встигати. А як уже посол розподіляє між нами ту чи ту роботу — то йому видніше, у нього великий досвід. У нас тут немає робочого дня у звичному розумінні. Ми постійно на роботі. Вдалося як слід відпочити —пощастило, не вдалося — все одно працюєш. Не думаю, що з цього приводу можна ремствувати. Було б навіть дивно, якби ми вимагали ліпших умов або більшого штату. Ми ж знали, на що йшли. І знаємо, яка ситуація вдома. Народи, з якими сьогодні найбільше рахуються у світі, багато працювали і працюють. Мабуть, це і є найкраща політика?

Микола ГОРВАТ,
Вадим БІЛУН.

Відень—Київ.

Неоголошена війна на дорогах.

Хто і як зупинить її?

ОСОБА працівника Державтоінспекції у багатьох асоціюється з самими лише неприємностями. Навіть якщо ми особисто не стикалися з ним, то обов'язково почуємо від знайомих (особливо водіїв), наскільки несправедливі ці люди в міліцейській формі. Однак давайте уявимо, що цієї служби не стало, що було б тоді? — з такого суто теоретичного запитання почалася розмова з начальником управління Державтоінспекції МВС України генерал-майором міліції Юрієм ДАГАЄВИМ.

Генерал-майор міліції Юрій ДАГАЄВ

—А ви уявіть собі 230 тисяч водіїв у нетверезому стані за кермом. Саме стільки було затримано працівниками ДАІ лише за сім місяців цього року. Кожен з таких водіїв — потенційний злочинець. Навіть якщо нікого не зіб'є на дорозі, а сам загине чи покалічиться, то це все одно злочин перед рідними і сім'єю.

Так що, зупинивши таку людину, автоінспектор діяв їй же на благо. Додаймо до цього ще 7,9 мільйона порушень правил дорожнього руху, допущені водіями і пішоходами. Хто може стверджувати, що лінії руху автомобіля та пішохода чи двох автомашин не перетнуться в одній точці з трагічними наслідками? На щастя, працівник ДАІ вчасно зупинив одного або другого.

—Юрію Олександровичу, для більшості населення працівник ДАІ — людина у формі і з жезлом у руці, що стежить за дисципліною водіїв. Однак, наскільки я знаю, на ваших підлеглих покладено і чимало інших обов'язків.

—Безперечно. Лише цього року нами розкрито понад 11 тисяч злочинів, що у півтора раза більше, ніж за цей же період минулого року. Вилучено 523 одиниці вогнепальної зброї та 17 тисяч набоїв до неї, затримано майже 40 тисяч порушників громадського порядку, знайдено півтори тисячі викрадених автомобілів, розшукано більше тисячі водіїв, які втекли з місця скоєння дорожньо-транспортних пригод. Крім цього, службою Державтоінспекції перепинено діяльність 46 організованих злочинних угруповань, які скоїли 77 злочинів на автомагістралях, у тому числі 26 розбійних нападів, 46 пограбувань, 167 крадіжок.

—Отже, працівникам Державтоінспекції, певно, не раз доводилося ризикувати життям під час затримання злочинців?

—На жаль, не обходиться без жертв. Цього року загинуло 7 наших співробітників і 35 було поранено. Кожен такий випадок — трагедія для рідних, друзів. Але ж ні для кого не секрет, що професія людини у формі потенційно небезпечна. І ті, хто її обрав, усвідомлювали це. Однак нас не менше хвилює й те, що за 7 місяців цього року на дорогах сталося майже 19 тисяч дорожньо-транспортних пригод, у яких загинуло 2,9 тисячі і травмовано понад 21 тисячу чоловік. Зведення, які я щодоби одержую, дуже нагадують повідомлення з поля бойових дій.

—Якість наших доріг, очевидно, теж відчутно впливає на аварійність?

—Звичайно. Кожна друга аварія є наслідком поганого стану автотрас. Навесні ми змушені були звернутися в Кабінет міністрів з клопотанням про допомогу в цій справі. Водночас притягнули до адміністративної відповідальності службових осіб, які мають дбати про стан доріг. Такі ж санкції застосували до 3,4 тисячі керівників автогосподарств за випуск на лінію нетверезих водіїв. І все, перераховане мною раніше, зроблено не такою вже й великою кількістю співробітників ДАІ. Автомобілів же в Україні понад 12 мільйонів. Додаймо інші навантаження, які несуть працівники Державтоінспекції, і стане зрозуміло, що служба у них, як-то кажуть, не з медом.

—У зв'язку з цим, мабуть, плинність кадрів у вас досить висока?

—Нічого подібного. У нас кадри стабільні.

—Тоді що тримає людей? Висока зарплата чи, може, хабарі, про які немало можна почути?

—Зарплата якраз невисока. Та й ту затримують інколи на кілька місяців. Щодо хабарів, то я не сказав би, що вони стали правилом, однак і не скажу, що проблеми не існує. У нас щоденно працюють бригади, які займаються розкриттям цих явищ. Караємо за всією суворістю закону. Але давайте глянемо правді у вічі: самі ж водії провокують працівника ДАІ на хабар, коли намагаються уникнути кари за порушення дорожнього руху. І тоді сержант, який ще вчора, можливо, був таким же водієм і підробляв на «лівих» рейсах (кожній людині, коли приймаємо на роботу, в душу не заглянеш), іде на порушення закону. Але, повторюю, від таких працівників ми рішуче звільняємося. А з другого боку, якими грошима можна виміряти роботу регулювальника в години пік, наприклад, на перехрестях з інтенсивним рухом у великих містах? Або: хіба про гроші думав працівник Державтоінспекції, зупиняючи автомобіль з бандитами? Коли ж машина рвонула, він устиг ухопитися за дверцята, його волочили за автомобілем кілька кілометрів, та він зумів зупинити його і обеззброїти злочинців.

Корупція в суспільстві існуватиме доти, доки для неї буде сприятливий грунт у вигляді нечесно зароблених грошей, незаслужених благ, малої зарплати у тих, від кого залежить дотримання законності.

—Юрію Олександровичу, які ще проблеми вашої служби потребують негайного вирішення?

—Їх, звичайно, багато. Ось візьмімо хоча б таку, як викрадені автомобілі. Як не парадоксально, але виявляти їх найзацікавленіша наша міліція. Штрафні майданчики у нас забиті ними. А в тій же Німеччині цією справою цікавляться лише страхові компанії, бо для них це гроші. Ми ж, виходить, працюємо за спасибі для іншої держави. Тому питання потребує законодавчого врегулювання. Але найбільше нас хвилює те, що на дорогах гинуть люди, зокрема діти. Ця цифра у нас порівняно, наприклад, з Угорщиною або Чехією дуже висока. Все це наслідок незнання чи невиконання правил дорожнього руху. І хоча в нашій державі (єдиній в СНД) прийнято закон, яким передбачено вивчення, починаючи з півторарічного віку, цих правил, а в старших класах — автосправи, все впирається в нестачу коштів. А тим часом кожного дня на дорогах України гине одна дитина і п'ятнадцять одержують травми. І це триватиме нескінченно, доки ми не зрозуміємо, що саме в дитинстві закладаються основи поваги до законів і правил, від виконання яких часто залежить життя і здоров'я людини. Для навчання дітей ми викроюємо кошти зі свого небагатого бюджету, ведемо профілактичну роботу в автогосподарствах, та цього явно недостатньо. Турботу про те, щоб діти не гинули в «мирній війні» на дорогах, має взяти на себе і держава в особі Міністерства освіти. А дорослі мають усвідомити, що правила дорожнього руху — закон, якого треба неухильно дотримуватися.

Інтерв'ю вів Василь ТУГЛУК.

Каттані загинув. Нехай живе Каттані...

У ЖИДАЧІВСЬКОМУ райвідділі внутрішніх справ заарештовано двох відповідальних працівників. Прокуратура Івано-Франківської області веде слідство. Згідно з розпорядженнями Міністерства внутрішніх справ та УМВСУ по Львівській області начальника райвідділу міліції депутата Львівської обласної ради Б. Пісного та ще двох відповідальних працівників тимчасово (на період слідства) усунено від виконання посадових обов'язків. Правоохоронці та їхні прихильники розділилися на два табори, що, певна річ, аж ні-як не сприятиме правопорядку в регіоні. Місцеві газети пишуть детективні сценарії «гласпруту» і сперечаються: кого варто, а кого не слід називати «прикарпатським каттані».

У ніч із 25 на 26 травня із Жидачівського райвідділу міліції втекли троє заарештованих: розібрали стіну і накивали п'ятами. Очевидно, не дуже складно було це зробити, бо місце їхнього утримання не було обладнано належним чином. До того ж і начальник райвідділу Б. Пісний, який мав тої ночі чергувати, був відсутній. Згодом за його поданням було заарештовано двох працівників райвідділу, і ... розпочалися бурхливі політичні баталії. Голова Жидачівської райдержадміністрації С. Ревуцький звернувся до міністра внутрішніх справ України Ю. Кравченка з клопотанням про перевірку роботи райвідділу і про усунення від виконання службових обов'язків всього керівного складу райвідділу УВС на період слідства.

А поки триває офіційне слідство, яке доручено вести прокуратурі сусідньої області, приватне розслідування провадять «знавці» і наввипередки оприлюднюють свої відомості, версії і висновки. Нехай живе плюралізм! Отже, одні «знавці» стверджують, що підполковник міліції Б. Пісний публічно виступив проти службових зловживань в УМВСУ по Львівській області, чим викликав грозу на власну голову з боку відомчого, а також керівництва облдержадміністрації. Приводом для розправи над «прикарпатським каттані» стала втеча із жидачівського ІТТ трьох затриманих. А ця втеча, мовляв, була організована сс... самими працівниками РВВС.

Інші розвінчують «каттані», який прикривається депутатським імунітетом і намагається перекласти вину на своїх підлеглих. Двадцять працівників райвідділу міліції написали рапорти про відмову працювати під керівництвом Б. Пісного. Поки Феміда шукає істину — життя триває, а люди, котрих затягнуто у вир конфлікту, шукають виходу, підтримки. За обставин, що склалися, не зачиняються двері кабінету голови райдержадміністрації С. Ревуцького. Ситуація змусила його взятися за перо і викласти свою точку зору на сторінках районної газети. Він поділився своїми міркуваннями і зі мною:

— Після перемоги на виборах до обласної ради у Пісного почалася «зоряна хвороба». На жаль, ми вчасно не роздивились її, не зробили висновків. Позицію Пісного щодо підлеглих, які працювали і на його кар'єру, вважаю моральним падінням. Бо як іще можна охарактеризувати мораль людини, яка залюбки вдягає наручники на свого колегу, вину котрого ще не доведено?

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Жидачів
Львівської області.

Володимир СЕМЕНО, журналіст

За листом читача

Тече, жебонить полтавськими ярами річечка. Тарапунькою зветься. Біля неї здавна почали сусідитися і полтавці. Казкове, мальовниче ж бо місце тут. Зводили будинки, викохували сади, зміцнювали береги...

Побудувався тут і Д. П. Гунько, учасник Великої Вітчизняної війни. Дмитро Павлович увесь вік розбудовував садибу, аби і нащадкам було затишно та просторо. З роками виросла добротна цегляна споруда, що стала життєвою пристанню для трьох родин. Два сини одружилися і залишилися мешкати під дахом батьківської хати.

А Тарапунька мовчить...

Жити б та й жити...

Якось проснулися сини, а їхніх гаражів нема. Наче корова язиком злизала. Поїхали і погреби в урвище — до Тарапуньки. Згодом навпіл «розрізало» будинок. Він став непридатним для проживання. Чому і як сталася трагедія — мовчить річечка. Натомість є суха мова протоколу. Ось що написав геолог полтавського держпідприємства «Полтавінжрозбуд» Ю. К. Яшкін. Він виїжджав на місце надзвичайної події:

«На перетині вулиці Грибоєдова, провулків Весняного і Пашенної виник зсув із багатьма тріщинами відриву. Його утворення спровоковане інтенсивним витіканням... із водопроводу. Через зсувний процес зруйновано гаражі на садибі Гуньків».

Давши детальну і кваліфіковану характеристику біди, автор листа видав невеселий прогноз: «Просування зсуву можливе вгору по схилу, із захопленням сусідніх садиб...»

Не так для істориків, як для «батьків» славної Полтави уточнимо: лист «Про деформацію житлової садиби по провулку Пашенної, 2» написано 27 березня 1995 року.

Майже одночасно такого ж об'єктивного листа написав М. І. Попенко — начальник управління житлово-комунального господарства Полтавського міськвиконкому. Власне, він упритул наблизився до істини:

«Зсув був спровокований багаторазовими пошкодженнями на водопровідних мережах і несправністю запірної арматури, що міститься в районі зсуву».

Такий висновок провідного спеціаліста міститься і в листах, надісланих міськвиконкомові та скаржнику Д. П. Гунькові. Правдивість самокритики підтвердили комісії кооперативу «Геолог» і «Полтавінжрозбуду». На думку фахівців, які також побували на місці надзвичайної події, поштовхом до зсуву стало розмиття схилу водами мілі підтікаючого (читай: несправного) водопроводу, неправильне підсипання грунту на схилі та перенасиченість цього грунту водами. Додамо: все того ж невідремонтованого водопроводу.

Саме такий висновок і відповідні пропозиції фахівці направили керівництву міськвиконкому і «Полтававодоканалу». Принагідно додам: остання фірма, ігноруючи авторитетні визнання, продовжувала зображувати себе невинною. При нагоді і без неї уперто виправдовувалася.

Зрештою тривожне становище з його сумними наслідками дозріло для розгляду в місцевих верхах.

Постійна комісія з питань техногенно-екологічної безпеки і надзвичайних ситуацій вирішила: провести всебічне обстеження будівель у садибі по провулку Пашенної, 2, визначити завдані збитки для подальших компенсаційних виплат. А ще: пропонувати міськвиконкому негайно прийняти рішення про виділення необхідної житлової площі для Гуньків, які мешкають в аварійному будинку, з подальшим відшкодуванням.

До речі, після обстеження компетентна комісія визначила суму збитків: 1 мільярд 240 млн. крб. Це був, нагадую, 1995 рік. Сума вже тоді не відповідала реальній вартості.

А після засідательської суєти настав повний бюрократичний штиль. І лише зрідка він порушувався... імітацією клопотів про родину Гуньків. Так, через декаду після «історичного» засідання перший заступник голови Полтавського міськвиконкому Анатолій Миколайович Бодник надіслав послання Дмитрові Павловичу Гунькові. Не полінувався чоловік. Лист службової особи зведено фактично до стислого, педантичного, пронумерованого переказу пунктів рішення на кшталт:

«Вважати зсувну ситуацію загрозливою»...

Така собі розширена інструкція-застереження: «Не стій під стрілою». Але ж три сім'ї Гуньків, хоч би і не хотіли цього, і вдень і вночі пам'ятають про ту ситуацію. Бо зсув для кожного з потерпілих, немов цвях у серці!

До речі, це не єдина відписка можновладця.

Приємний виняток із чиновницьких лав — хіба що старший радник юстиції А. П. Устименко, який усередині минулого року тимчасово виконував обов'язки прокурора Полтави. Це до нього 20 червня 1995 року ветеран війни і праці Д. П. Гунько звернувся з листом, що міг зворушити навіть людину з кам'яним серцем. Ось він, крик душі, сповнений невимовного відчаю:

«Звертаюся до вас, як останньої інстанції, бо я втратив віру в усяку справедливість і закон. «Полтававодоканал» зруйнував мою садибу. З лютого 1995 р. міська влада не знає, що з нами робити. Зокрема, пропонувала тимчасові квартири, нічим не ліпші, ніж мої пошкоджені. А про площу нічого й говорити: утроє менші розміром.

Моя просьба проста. Зруйнували садибу —побудуйте таку ж або дайте кожній родині по квартирі в цегляному будинку. Адже в нас був капітальний цегляний дім загальною житловою площею понад вісімдесят квадратних метрів, з окремими входами для кожної сім'ї.

Прошу вашої допомоги. Мені, пенсіонерові, дуже важко ходити по чиновницьких кабінетах, тим більше, що мене часто посилають по колу. Розглядаючи мої скарги, комісія міськвиконкому засідала кілька разів, але жодного рішення я так і не отримав...»

А. П. Устименко зглянувся на ходока. А саме: опротестував рішення міськвиконкому щодо виділення квартири одному із синів Гунька. При цьому зажадав переглянути це рішення з урахуванням складу його сім'ї.

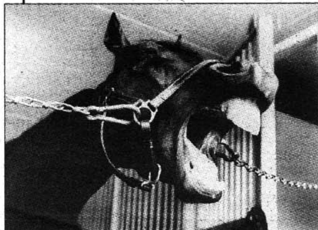
І ось нарешті лист Д. П. Гунька до редакції нашої газети: «Міська влада нарешті «надає» нам три квартири у панельному, необладнаному будинку, але за однієї умови. Я маю відмовитися від своєї зруйнованої садиби. Просив слізно усіх залишити за мною цю сплюндровану землю. Мені категорично відмовили: мовляв, не відступишся — не отримаєш ордери на квартири. А в синів же моїх сім'ї, діти... Як бути? Шкода мені своєї тяжкої, мозолястої праці, там кожен метр землі насипний, сад який-не-який росте. Мабуть, хтось із начальства накинув оком на мою садибу, хоче привласнити ласий шматочок... Звертався і до юристів — вони в один голос: рішення не видавати ордери, примушувати відмовлятися від землі — незаконне. А на ділі... Ходжу, кланяюся, благаю — і все даремно...»

Листа, схожого на цей, Дмитро Гунько надіслав і у Полтавський міськвиконком. Звідти ж — анічичирк. Просився, записувався і на особисті прийоми. Зачинені для пенсіонера двері... І досі ходить, оббиває пороги, а «батьки міста» дружно мовчать, наче в рот води набрали. Мабуть, отієї, що з Тарапуньки, яка в'юниться поблизу зсуву...

Полтава.

Сергій МЕЛЬНИЧУК, «Голос України»

Навчили... стригти лисого

У свинячому ділі я, зізнаюся, не спеціаліст, хоча сало люблю. Про те, як вибирати порося на базарі і як його потім годувати, читав у газетах. Але хіба ж то наука? Інша річ — спеціалісти: зоотехніки, ветеринари. Ось вони усе знають. І як утримувати та доглядати, і чим годувати та напувати...

Знають? Дипломи мають у шухлядах? То чому тоді час від часу їх усіх кудись везуть? Ну, раніше було ясно — за досвідом. Тоді усі їздили за досвідом по усьому Союзові незламному. А нині чому їздять? Виявляється, теж за тим самим.

Ось і недавно, як сповістила рівненська газета «Вільне слово», зоотехніки й ветеринари області з'їхалися до Шпанова, що неподалік від Рівного. «Вони ознайомилися, — пише газета, — з методами господарювання шпанівських тваринників». А перед цим розповідає про Шпанівський бурякорадгосп, про його нового директора — ділового й ініціативного Миколу Почтарука, про успіхи у тваринництві, про те, зокрема, що тут «... кількість свиней планують довести до 1000 голів».

Ну що ж, коли у когось добре, то чому б не повчитися? Але... Погляд мимохіть зупинився на цифрах: «Середньодобовий приріст ваги худоби становить 382 грами, свиней — 190 грамів...»

Я не спеціаліст, але знаю: якби приріст ваги свиней у Шпанові був у півтора раза вищий, ніж великої рогатої худоби, тоді — так, можна було б учитися. А якщо лише 190 грамів, то до якого віку ту свиняку годувати треба? Тільки у літа вводити...

Начальник відділу тваринництва облсільгосппроду Микола Хейло каже: мовляв, у Шпанові зупинили спад виробництва, нарощують поголів'я, надої добрі...

Честь і хвала за це шпанівцям, нехай нарощують, нехай підвищують на благо собі, державі й усім нам. Але що нового відкрили для себе на цьому семінарі спеціалісти тваринницької галузі? Що побачили такого, чого не чули на лекціях, не читали в підручниках?

Ось про це пан Хейло каже: «Побачили, як плідно працюють спеціалісти та керівники радгоспу, управляючи галуззю, колективом, як удаються до випробуваних практикою, ефективних заходів у веденні тваринництва...»

Вловили? Не якихось нових, а «випробуваних практикою». Отією, що називалася колись соціалістичним способом господарювання і заклала міцний фундамент сучасної економічної розрухи.

Я запитав Миколу Павловича: чому б не повезти спеціалістів до, скажімо, фермера Тараса Шевчука, який надоює за рік від корови 7,5 тисячі кілограмів молока й одержує щодобові прирости на відгодівлі великої рогатої худоби до 1 кілограма? Пан Хейло до цієї пропозиції поставився скептично.

... Виробництво сільгосппродукції в області «благополучно» падає, зате нарад, семінарів, різних навчальних заходів дедалі більшає. Як, приміром, свиней у Шпанові. Знову — «заходи». У тому самому виконанні...

Рівненська область.

Дмитро ТЕЛЕГІН, професор, лауреат Державної премії України та міжнародної «Золотий скіф»

Попередник Богдана Хмельницького

Битва на Солониці

У 1996 році минає 400 років з дня битви українокозацьких військ з польськошляхетською армією на р. Солониці поблизу Лубен на Полтавщині. Оцією битвою завершилося повстання під проводом С. Наливайка, Г. Лободи та М. Шаули проти польської шляхти. Повстання, що тривало два роки, було викликане дуже тяжким соціально-економічним станом селянства під панським гнітом та всілякими утисками козацтва, яке на цей час ставало уже помітною соціальною верствою в суспільстві. Соціально-економічний і національний гніт з боку польських панів посилювався ще й релігійним.

Северин Наливайко родом з Гусятина на Поділлі. Рано зазнав утисків і кривд від польської шляхти. За наказом Брацлавського старости було закатовано його батька, який відмовився віддати старості свої грунти. Юнаком Северин побував на Запоріжжі. Потім, повернувшись на Волинь, був сотником надвірного козачого війська у князя Острозького.

Два інші проводирі козацьких військ — Григорій Лобода і Матвій Шаула — були гетьманами на Січі, перший — в 1592 р., а другий — в 1596 р. Обидва вони походили із середовища дрібних бояр Київщини, Г. Лобода мав, зокрема, свої грунти в селі Сошники Київського воєводства.

Події війни 1594 — 1596 рр. розпочалися з того, що сотник С. Наливайко для боротьби з наскоками татар набрав з дозволу князя Острозького військо «охочих» козаків. Це військо в складі кількох тисяч чоловік справді зробило ряд вдалих походів проти татар і турків. В одному із них, наприклад, козакам вдалося захопити близько 4-х тисяч коней, частину яких для встановлення прямих зв'язків з Запорожжям Наливайко відправив на Січ, де тоді в конях була саме велика потреба.

Перша сутичка війська Наливайка з польською шляхтою трапилась восени 1594 р. біля Брацлава. Козаки, на бік яких перейшли міщани, розгромили табір польської шляхти і захопили місто і фортецю.

Кожній із цих груп військ судився свій нелегкий бойовий шлях. С. Наливайко пішов на територію Білорусії.

Запорожці в оцей час діяли на Подніпров'ї. Г. Лобода стояв під Білою Церквою, а М. Шаула захопив Київ і просунувся на Сож, де взяв м. Пропойське. Вся правобережна Україна, таким чином, майже повністю була звільнена від польської шляхти. До з'єднання військ Наливайка, який був у Бихові, і Шаули під Пропойським було, як говорять, рукою подати. Але Наливайко, не знаючи про це, повернув від Бихова не вподовж Дніпра, а в напрямку Сх. Волині, де і зіткнувся з коронним військом Жолкевського.

Наближалась зима 1595 — 1596 рр., ряди військ Наливайка дуже порідили, тому він за всяку ціну намагався уникнути бою з Жолкевським. Після невеликих сутичок з ним під с. Маневичі поблизу м. Старокостянтинове та на річці Синюсі в околицях села Полонне військо Наливайка пішло в напрямку Чорного лісу на Уманщині.

Припинивши переслідування Наливайка, Жолкевський вирішив внести розкол в ряди козацьких військ. З цією метою він таємно зв'язувався з Лободою, аби той з реєстровими козаками припинив боротьбу проти Польщі. Таємниця ця, однак, стала відома козацтву. І тому, коли навесні 1596 року полки Лободи, Шаули і Наливайка з'єдналися нарешті під Білою Церквою, на козацькій раді Лободу було скинено, а гетьманом обрано М. Шаулу.

Коронне військо, між тим, теж уже підступило до Білої Церкви. Запеклий бій, що закінчився безрезультатно для обох сторін, відбувся в урочищі Гострий Камінь поблизу Білої Церкви; і поляки, і козаки тут втратили багато вбитими. Жолкевський відвів своє військо в Білу Церкву і став чекати підкріплення. Козаки ж після тяжкого поранення в бою Шаули знову вибрали гетьманом Г. Лободу. Вони відступили до Києва і, перейшовши на лівий берег Дніпра, зосередились в м. Переяславі. Тут на козацькій раді було вирішено відступати до московського кордону і всім військом віддатися цареві. Боячись переслідувань козацьких жінок і дітей з боку шляхетської влади, відступати почали разом з сім'ями. З Переяслава на схід вирушило понад 10 — 12 тисяч біженців, серед яких дві третини становили жінки й діти. Без особливих пригод вони досягли м. Лубни і вже перейшли Сулу, коли тут їх настигла, а потім оточила польська кіннота.

... Навколо, скільки бачить око, виднілася низина лівого берега заплави Сули і її притоки Солониці, порізана старицями та озерами. Козакам вдалося відшукати невисокий сухий пагорб, де вони швидко спорудили табір. Його оточували чотири ряди возів, скутих ланцюгами і засипаних землею, взятою з оборонного рову. На штучному підвищенні в таборі було розставлено близько 30 гармат.

Боротьба передбачалась тривалою. Поляки, підтягнувши сили, почали безупинно обстрілювати табір з гармат; по кілька разів на день ішли на його штурм, але безуспішно. Так тривало близько півмісяця.

Вибране наспіх місце для табору виявилося, однак, не дуже вдалим. Поляки скоро відрізали його від питної води, не було паші для коней. До того ж стояла спека, що розпочалася тут уже в травні, було мало харчів. Між повстанцями, крім того, почалися незгоди. На одній з чергових рад сталася сутичка між наливайківцями і прибічниками Лободи, на якій останнього було вбито. Від безперервного обстрілу лави захисників козацького табору невпинно рідшали. Цим скористався Жолкевський, який через парламентарів пообіцяв дарувати життя всім повстанцям, якщо вони видадуть своїх керівників. Сподіваючись в такий спосіб врятувати своє життя, колишні прибічники Лободи схопили Наливайка, Шаулу та інших і відвели їх в табір поляків. Коли ж потім козаки стали розковувати вози, щоб зняти табір і розійтися, поляки кинулись на табір і почалася різня. Як говорить польський історик І. Бельський, рубали їх немилосердно, так, що на протязі милі або більше лежали труп на трупі. Всіх же було в таборі повстанців до десяти тисяч! Від загибелі врятувалось лише близько тисячі запорожців, яких вивів з оточення обраний після смерті Лободи гетьман Кремський.

Козацький Табір на р. Солониці 1596

Відвезені у Варшаву С. Наливайко та інші проводирі повстання в тому ж році були страчені. Про смерть Наливайка довго ходили легенди, що його нібито живцем спалили всередині мідного бика, а перед тим ще кат на голову одягав йому розпечену залізну корону.

Місце розташування табору С. Наливайка тепер приблизно відоме. Воно знаходиться біля с. Солониця на так званому Туркачівському бугрі над заплавою ріки Сули. Воно є важливою історико-археологічною пам'яткою козацької доби, дорогою кожному, хто уболіває за долю України та пам'ятки її історії і культури. Мабуть, не випадково Туркачівський бугор відвідав Т. Г. Шевченко.

Ця пам'ятка потребує проведення великого обсягу пошукових робіт із застосуванням не лише шурфовки, буріння свердловин, а також електро- та магніторозвідки. Такі роботи можуть дати, думається, не менші результати, як розкопки на місці битви біля Берестечка на Волині. Бажано провести їх напередодні святкування цієї події 1996 року.

Віталій АБЛІЦОВ, «Голос України»

XVI СТОЛІТТЯ. ЄВРОПА СЛУХАЄ ОРІХОВСЬКОГО

У 1559 році Венеціанська академія, видаючи збірник «Промови великих людей», вмістила в ньому публіцистичний твір українця Станіслава Оріховського «Промова на похороні Сигізмунда I». Краще з творчої спадщини видатного перемишлянина ввійшло до загальноєвропейської духовної скарбниці і створило йому славу визначного діяча золотої в історії людства епохи — Відродження. Особливу сторінку публіцистичного спадку С. Оріховського складають його «Турчики» — аргумент всеєвропейського опору азіатській — турецькій експансії на західний та слов'янський світи.

Тому окремої розмови заслуговує двотомник видавництва «Основи» «Українські гуманісти епохи Відродження», що об'єднав у собі духовну спадщину 25 визнаних українських гуманістів кінця XV— початку XVII століття широко відомих у Європі. Здійснене видання за загальною редакцією доктора філософських наук Валерії Нічик. Упорядкував двотомник та переклав значну кількість латинських текстів кандидат філософських наук Володимир Литвинов.

* * *

«Якщо вірити сучасним українським та російським літературознавцям, то майже два століття (від XIV до XVI) український народ спав тяжким сном, немов Ілля Муромець в київських печерах». Ілля Голенищев-Кутузов (1904—1969), видатний російський дослідник епохи Відродження, тривалий час жив в Югославії та Угорщині.

Очевидно, сьогодні навіть пересічний читач уявляє історичний шлях України до незалежності. Після розпаду Русі Київської естафету найперше перехопило Галицько-Волинське князівство (звідти, до речі, й кольори нашого державного прапора — над Галичем майорів стяг із золотим левом на синьому тлі). Волинь та Галичина народили й тих, хто після смерті останнього українського князя Юрія-Болеслава в 1340 році й розпаду Галицько-Волинської держави першим почав боротьбу за майбутню країну, що повинна була постати не березі Дніпра. Вже 1490 року кинув виклик Польщі Муха, у 1508-му — проти Литви виступив Михайло Глинський. Князь Дмитро Вишневецький проклав шлях Богданові Хмельницькому, формуючи політику двосторонніх угод із сусідами. Криштоф Косинський та Северин Наливайко гартували українську армію, а вершинних успіхів у цьому судилося досягти їхньому спадкоємцю Петру Сагайдачному.

Загальновідомий й те, що свідома боротьба кожного народу за свою свободу перш за все освячується словом, по-сучасному — ідеологією. А хто були ті, що починали формувати на основі києворуської духовної спадщини ідеологію УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ?

* * *

«Яка ж то сила могла перемогти германські племена, як за воєводи Ягайла? Чим було породжене те завзяття, завдяки якому вони зупинили і Московію, і Гунію, і Валахію..? Що ж то було такого в отих мужніх людях, що спонукало їх знову рішуче і непримиренно йти проти ворога? Що саме? А нічого таємного і незвичного, шляхтичі. Це — любов до свободи. Доки оця любов жила в їхніх душах, жоден захланний чужинець, жоден властолюбець не міг здолати їхньої сили».

Так писав Станіслав Оріховський, звертаючись до польської шляхти із закликом виступити проти Туреччини й зупинити її наступ на Європу.

* * *

Станіслав Оріховський народився 1513 року в Перемишлі. Вищу освіту одержав у Віттенберзькому університеті в Німеччині, де слухав лекції Лютера та Меланхтона —відомих європейських реформаторів. Обидва під впливом Яна Гуса виступали за гуманізацію католицької церкви, наближення її до життя.

С. Оріховський — один з блискучих діячів європейського інтелектуального життя XVI століття. Але він не був якимось виключенням — «з кафедр Кракова і Болоньї, Падуї й Відня вихідці з українських степів коментували античних поетів. Гуманісти українського походження розвивали свою діяльність у самій Польщі на Заході. Вони поклали свої цеглини в прекрасну будову Польського Відродження», — писав згадуваний вже Ілля Голенищев-Кутузов.

Навіть неглибокий аналіз переконує, що європейсько-українські інтелектуальні зв'язки перервані остаточно лише у XVIII столітті, коли російський трон обіймали Петро І, а потім Катерина II (як влучно сказав про це Т. Шевченко «Це той перший, що розпинав нашу Україну, а вторая доконала вдову сиротину»).

Сучасна Станіславові Оріховському Московія була відсталою азіатською країною, самодержець якої Іван Грозний, як писали дипломати, міг відрубати голову будь-кому, хто потрапляв йому на очі під час прогулянок по Москві лише за те, що обличчя того нещасного не сподобалося цареві. Європа ігнорувала Московію й тому Станіслав Оріховський теж був байдужий до неї. Загрозу світові тоді являла собою Туреччина. Проти її експансії й виступав наш гуманіст. Його полум'яні виступи поширювалися найперше в Італії та Польщі, а також Німеччині, Франції.

Станіслав Оріховський кинув виклик Папі Римському, виступивши проти примусового нав'язування Римом Україні звичаїв, які суперечили традиціям нашого народу. Зокрема, він не погоджувався з принципом целібату — безшлюбства католицьких священиків.

Помер С. Оріховський 1566 року.

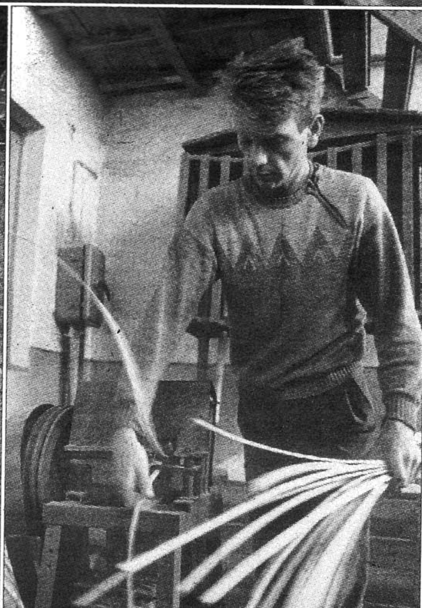

Дивовижної краси меблі із лози

Богдан БЕРЕКЕТА,
«Голос України»;
Олександр КЛИМЕНКО
(фото)

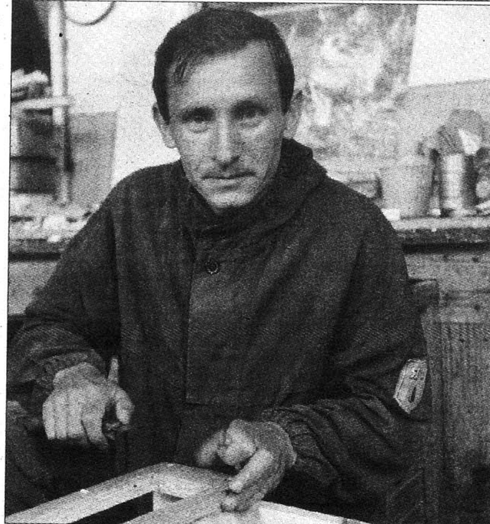
З далекої сивини прийшли до нас слова пісні, що стала народною: «Ой, у полі вербиченька, там стояла криниченька...» Щось рідне і близьке у тих словах. А хіба може бути інакше? Верба, оспівана в народі, окрім краси, дарує людям багато корисного. З вербової деревини виготовляють музичні інструменти, а на Поліссі і нині роблять легкі човни-довбанки. Та частіше її використовують для виготовлення меблів. Особливо вербову лозу. Щоб переконатися в цьому, варто побувати у виробничих цехах Ковельського спеціалізованого лісгосподарського підприємства «Тур», де місцеві майстри відродили древній промисел лозоплетіння. І досягли в цій справі високої майстерності. Тут кожен виріб — своєрідний і неповторний витвір мистецтва. Як сказав директор підприємства Віталій Полухтович, всю продукцію з лози зроблено тільки вручну. Більш як 200 майстрів виготовляють в «Турі» 50 найменувань виробів. Це — вестибюльні, дачні, кухонні набори, крісла-гойдалки, колиски, різні диванчики... А щодо сувенірних наборів, то їх і не злічити. Лише із житньої соломки місцеві умільці виготовляють до 20 найменувань оригінальних сувенірів.

Та що багато говорити. Ось погляньте, яка краса! Все це можна придбати лише в підприємстві «Тур». І виграти в лотерею нашої газети, для розіграшу якої ось вже четвертий рік це підприємство люб'язно надає меблеві вироби з лози. Хто передплатить «Голос України», той має шанс стати володарем оригінального і цінного виграшу 1997 року.

А ще, як розповів Віталій Павлович, підприємство має в необмеженій кількості ділову деревину листяних та хвойних порід, яку відпускає без ліцензії. Може виконати і будь-яке замовлення.

Щоб читач міг переконатися в правдивості цих слів, подаємо телефони лісогосподарського підприємства «Тур» у Ковелі: 2-30-72, 2-41-07, 2-30-79; факс 3-26-44.

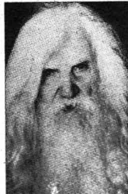
Волинська область.

Ми обов'язково навчимося жити

«Я введу в людей життя їхнє через природне єство, через Природу, через повітря, воду, землю».
Учитель ІВАНОВ.

«Я прошу всіх людей, щоб вони зацікавились, виявили своє бажання, щоб ця справа процвітала. На це є засоби, я їх знайшов, щоб людину підняти на ноги без усяких технічних, штучних засобів — природним порядком.

Ми з вами не в дружбі живемо з Природою, але ще не прийшла ця природна система.

Я прийшов допомогти вам, сказати вам, що потрібно робити для цього. Не пити, не палити. Не плювати, не харкати. Не їсти в п'ятницю — суботу 42 години і не пити, дружити з повітрям, водою й землею, тобто обливатися вранці і ввечері холодною водою, по землі босоніж ходити, з усіма здоровкатися і ніколи не робити поганого. Я ж помічник вам у цій справі.

Ще буде ваша справа: шукати по Природі бідну людину. Якщо є чим допомогти, обов'язково треба вміло допомогти, щоб він залишився вашою допомогою задоволений.

Потрібно, щоб ми свою гордість віджили, а з ввічливістю подружились.

Якщо віриш цьому вченню, то проси мене як Учителя: «Учитель мій дорогий, дай мені моє здоров'я!» Проси з душею і серцем і ніколи скривдженим не залишишся, а все, що потрібно, ти отримаєш.

Це усне вчення потрібно знати напам'ять, а в голові тримати і думати, що тобі доведеться щодня проблювати. Це твоя практична робота, догляд за собою, з чим ти в Природі робишся заслуженим жити без простуди, захворювань. Тебе цей вчинок робить свідомим, ти робишся в Природі людиною новою».
Учитель.

Запитуєте — відповідаємо

Після публікації «Я життя запропонував людям» («Голос України», № 38 за 25 лютого 1995 року) на адресу редакції надійшло багато листів-відгуків.

«Велике спасибі редакції за розповідь про Учителя Іванова. Ваша газета — авторитетне джерело інформації про те, що діється зараз у світі і чим узагалі живуть люди. Тому звертаюся до вас із великим проханням подати більше матеріалу щодо ідеї Учителя Іванова та його вчення. Це потрібно кожній людині, яка шукає відповіді на запитання «Як жити?»

В. Мельниченко,
Миргород Полтавської області.

У чому суть ідеї Учителя Іванова? Для чого цій людині було прирікати себе на такі важкі випробування? Очевидно, що у нього зовсім новий підхід до життя. В чому він полягає? Як виникло і розвивалося вчення Іванова? Яка його історія? Серед усього, що ми бачимо навкруги, це щось неправдоподібне, але це правда. Така людина не може брехати. Це, мабуть-таки, є сам Бог? «Детка» — це не тільки загартування холодною водою, а щось значно більше. Що саме? Як змінюється життя людей, котрі почали виконувати його поради? Я засуджений, хворію, а хочеться бути здоровим. Чи допоможе мені ця справа знайти себе, своє місце в Природі?

Відповісти на ці та інші запитання нас просять В. Святий із смт Семенівка, Полтавської області, В. Селівоненко з с. Миронівка Сумської області; В. Савельєв з Волнянська Запорізької області; групи прихильників учення П. Іванова з міст Тернополя, Житомира, с. Залав'є Рівненської області; І. Ульфік, А. Кучевінова з м. Києва та інші.

Відповіді на ваші запитання, шановні читачі, підготували консультанти Українського центру здоров'я Міністерства охорони здоров'я.

Усе почалося з думки, яка народилася 25 квітня 1933 року. Порфирію Іванову відкривається проста Істина: Природа — наша Мати. Вона жива, вічна і людей народжує для життя. Нам би любити за це Природу, із вдячністю та турботою ставитися до неї. Однак страх перед її суворими сторонами, прагнення тепла, ситості, багатства виховали в нас споживацьке ставлення до неї. Ми вважаємо себе господарями її багатств: знищуємо земні надра, забруднюємо повітря, воду, землю. Все це повертається до нас хворобами, війнами, екологічними лихами. Ми йдемо дорогою війни з Природою. На ній немає в людства ні надії, ні майбутнього. Щоб продовжилося життя на землі, людям доведеться не Природу перелаштовувати за власним розумінням та зручністю, а перебудувати себе, навчитися жити у злагоді з нею. Нам ще тільки належить навчитися жити...

Так народилася нова Ідея. І метою Порфирія стало розвинути в собі Людину нову — справжнього господаря Природи, але не через каприз та насилля, а через терпіння, труд та любов до неї. Він вирішує знайти в Природі те джерело здоров'я та життя, котре у майбутньому потрібне буде всім людям.

Для цього Порфирій відважується в собі подолати споконвічний людський страх перед Природою. Починає жити так, як не пробували ще люди. Незахищеним тілом терпить лютий мороз, випробовує на собі якості крижаної води, у будь-яку погоду ходить по землі босоніж, пробує тривалий час не їсти і не пити води. Він ставить себе в такі умови, в яких, здавалося б, вижити неможливо. «Потрібний буду Природі, — вирішує Порфирій — вона збереже, не потрібний буду їй — вона прибере; це її сили. Але як же будеш не потрібним, коли всі люди цю Людину чекають».

І сталося дивовижне. Довірившись Природі, як беззахисна дитина довіряється своїй матері, він не тільки не загинув, а наповнився життям, яке вічно вирує в повітрі, воді та землі. По суті, сама жива Природа, її мудрість, любов, могутність прокинулись у свідомості цієї людини.

Залишаючи старе, віджиле, штучне, він у собі почав творити і розвивати це нове, ніколи не бувале життя. Його спокій, увічливість, простота, безкорисливість вражала оточуючих так само, як і його голе, серед зими, могутнє бронзове тіло, босі ноги, біле, як сніг, волосся, проникливі сині очі.

Йдучи назустріч найсуворішим життєвим випробуванням, він приймає їх як належне, через що треба неодмінно пройти, зберігаючи свою ціль, внутрішню незалежність та свободу. Це було його загартування, праця, через котру він пізнав Природу і людину.

Впродовж півстоліття, не дивлячись на заборони та гоніння, П. Іванов зцілював хворих, піднімав калік, давав поради, як перемогти будь-яку хворобу, пробуджуючись повітрям, водою та землею. Він вчив жити у злагоді з Природою, пропонуючи будувати своє життя на простих, виправданих нею людських вчинках.

Виконуючи його поради, люди починали розуміти, що лише в природних умовах, у Природі, у тому, чого ми панічно боїмося, міститься невичерпне джерело здоров'я та життя. Його поради і допомога стали вченням, у якому перед кожною людиною відкривались істинні багатства Природи, її велич та безкінечність. Порфирія, як засновника цього нового вчення, почали називати Учителем.

Щоб кожна людина могла доторкнутися до витоків відкритого ним природного життя, Учитель будує на Луганщині Дім здоров'я. Тут він допомагав нужденним. Тут написав Гімн, у котрому виразилася суть його Ідеї, створив систему практичних порад «Детка».

Все, ним зроблене, залишилося у серцях людей як небувалий досі життєвий подвиг Людини, гідний подиву та вдячності.

Без сумніву, його життя та Ідея — це явище природної величини. За ним криється загадка людини, її призначення, таємниця зародження і продовження життя на землі. Таємниця, яку тільки належить розпізнати. І усвідомити кожному з нас.

Сьогодні система загартування-тренування П. Іванова — це реальна можливість повернути своє здоров'я природним шляхом.

Але смисл його загартування не обмежується оздоровленням тіла за допомогою холоду та голоду. Це перш за все пробудження свідомості людини, становлення її високих моральних якостей.

Основою цього загартування є система практичних порад «Детка», яка стала результатом 50-річного пошуку П. Івановим шляхів здорового способу життя. Ця система дає можливість жити у відповідності до фізичних та моральних законів, закладених у людини та в Природі. «Детка» проста і доступна кожному. Результат у цій справі тут може дати тільки довіра, щоденна праця та устремління, яке виражається в проханні до Учителя.

Від нас вимагається вчинок, крок, через котрий поступово повертається здоров'я, з'являється розуміння Учителя та його Ідеї.

Це розуміння і досвід багатьох повернутих до повноцінного здорового життя людей дуже важливий зараз, в умовах всеохопної кризи, коли хвороби, злочинність, бездуховність набувають небачених досі масштабів.

Тому багато з тих, хто наслідує вчення П. Іванова, проводять лекції в учбових закладах, лікарнях, в'язницях, розповідаючи про Учителя та відкриті ним природні багатства.

Ця справа дає можливість кожному, хто бере в ній участь, принести користь людям, знайти себе, проявитися як особистості, відчути радість та задоволення в сьогоднішньому дні. Нещодавно на Українській конференції, присвяченій Учителю Іванову, — «Учення у вас є», котра відбулася у Києві, прозвучало свідчення одного з її учасників Олександра Тіунова:

«У 15 років я вже мав справу з міліцією, у 18 — мене судили. І ось третя судимість. Дуже важко. Як жити далі? Потрапляє до мене публікація про Учителя Іванова. Найбільше вразило те, які важкі випробування пройшла ця людина, скільки витерпіла. Я подумав: він же це не для себе робив.

Я почав виконувати поради Учителя у в'язниці. Коли звільнився — приїхав до матері і влаштувався на роботу. У мене тепер сім'я, діти, господарство. Поступово повернулося здоров'я. Але ж як знайти своє місце в Природі? Я відпустив бороду, почав ходити босий. Дивлюсь, люди мене не розуміють. Тоді я з цим питанням поїхав до Дому здоров'я, що на батьківщині Учителя. І тут зрозумів, що Природа — це люди і, найголовніше,— треба жити просто, по-людськи. А ще робити те, що просить Учитель. Цей труд і є місце людини в Природі. Тепер я зовсім по-іншому дивлюся на життя, на людей, на цей світ».

Півківковий труд і приклад Учителя Іванова — це іскра, народження і поширення серед людей абсолютно нового підходу до життя.

Започатковане ним ще в 30-ті роки практичне вчення вчить найголовнішому — як стати здоровою, мислячою, свідомою людиною, здатною жити у злагоді та гармонії з Природою.

Він все робив для майбутнього здорового та щасливого життя людей на землі, яке неодмінно буде, і ми обов'язково навчимося жити.

«По-новому житимуть люди в Природі. Не буде злочинного світу, не буде простуди і хвороб, в'язниця і лікарня зникнуть. Люди цього дочекаються. Їх оточить правда», — так писав про майбутнє Учитель.

Підготували: Ліна ТКАЛЕНКО, Олександр ГОРБАЧУК, Леонід СТЕПАНЮК.

Полонені... залізницею

У цікаву ситуацію потрапило чернігівське обласне управління з будівництва, ремонту та експлуатації автомобільних доріг «Облавтодор». Воно потрапило... у полон. Кого б ви думали? Залізниці.

На станції Чернігів-Північний тривалий час перебувала порожня вертушка (34 вагони) «Облавтодору». Скажемо відразу, що вона забезпечувала щебенем усі основні підрозділи шляхового будівництва. Уявіть, що у найпродуктивніший для шляховиків час великий состав порожніх вагонів стоїть на штрафному майданчику. А без щебеню як же в районах класти́муть асфальт?

Формально начальник станції Чернігів-Північний

Репліка

В. Цвир ніби й правий. Начальник «Київдержтрансу» М. Коструба своїм розпорядженням № 56 від 21.03.96 вказує йому «на безпринципність і низьку вимогливість до вантажовідправників...». Ось В. Цвир і проявляє свою принциповість. 18 червня на станції Халявин (підвідомча Чернігову-Північному) на колії «Облавтодору» зійшли з рейок два вагони з 34. Хоча вертушка під час ремонту залізничного полотна могла простояти на непошкодженому відрізку шляху, суттєво оновленому й підсипаному торік, її без відома власника забирають на станцію Чернігів-Північний. І вмикають... штрафний лічильник. За десять днів штраф сягнув 3 мільярдів 269 мільйонів карбованців!

Невдовзі головний інженер «Облавтодору» С. Короленко повідомив транспортній прокуратурі, що В. Цвир замість цієї суми вимагає «передати йому на рік службовий автомобіль у вигляді компенсації за нестягування цих штрафів». Ясна річ, довести це нині важко. Але дії щодо утримування 34 «полонених» вагонів транспортна прокуратура визнала незаконними. Та, незважаючи на це, залізничники й досі вимагають сплати штрафу.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

Петро СТЕПАНОВ, народний депутат України

Уроки Атланти сповнюють надією

ВІДРАЗУ по тому, як погас вогонь XXVI Олімпіади, центр штату Джорджія Атланта почала готуватися до зустрічі спортсменів-інвалідів. Параолімпіади проводяться вже вдесяте, в олімпійський рік.

Уперше в таких змаганнях брала участь і делегація України. До її складу, крім 31 спортсмена, ввійшли лікарі, тренери, а також — зважаючи, що половину спортсменів становили люди, які пересувалися на колясках, незрячі, — особи, котрі їх супроводжували. Всього — 52 чоловіка.

До Атланти ми прибули за тиждень до початку ігор, щоб спортсмени мали змогу адаптуватися до спекотного й вологого клімату. Весь цей час вони жили в американських сім'ях. Місцеві жителі, які дали нам притулок, робили все для того, аби посланці України змогли якнайкраще підготуватися до змагань: на своїх машинах доставляли їх на тренування й назад, організовували харчування, знайомили з містом. Увага була постійна. Це була щира, безкорислива допомога.

Ну, а під час ігор команда жила в параолімпійському селищі. Пізно ввечері 15 серпня на переповненому олімпійському стадіоні відбулося урочисте відкриття Параолімпіади. Делегації 103 країн вийшли на парад-відкриття. Ми виходили на доріжки арени передостанні. А замикала цей грандіозний похід найбільша чисельно (360 чоловік) команда США. Свято вдалося на славу. До присутніх звернувся віце-президент країни А. Гор.

А наступного дня розпочалися змагання. Що вони принесли українським спортсменам, багато хто вже знає. Та все ж таки нагадаю. Наші посланці брали участь у п'яти видах із п'ятнадцяти, що входили до програми ігор: пауерліфтингу (піднімання штанги лежачи), стрільбі з лука, сидячому волейболі, плаванні (незрячі), плаванні (опорники, з ураженням кінцівок), легкій атлетиці (опорники, незрячі).

Я — не новачок у спорті: в молодості й сам брав участь у змаганнях, і не один десяток років відвідую матчі з футболу, волейболу, змагання з інших видів. Проте вперше в житті побачив таке кипіння пристрастей, таку жагу перемоги, такий непідробний інтерес до змагань спортсменів-інвалідів, як в Атланті. Повірте, не можна байдуже дивитися, як спортсмен на протезах пробігає 200 метрів за 26 секунд, як установлюють світові рекорди плавці, котрі не мають хто руки, хто ноги.

Нам було неймовірно радісно, коли Ігор Горбенко в потрійному стрибку показав результат 13 метрів 9 сантиметрів і приніс українській збірній першу нагороду — бронзову.

А потім були срібні заплив Олени Акопян з Дніпропетровська. Вона була друга на дистанції 200, 100 і 50 метрів. Три срібні медалі — видатна перемога цієї скромної, дуже привабливої, життєлюбної дівчини — по праву названої багатьма «міс олімпійського селища».

Якийсь покидьок у 15 років зробив Олену інвалідом, вгвіхнавши їй ніж у спину задля того, щоб відібрати сумочку. Але вона, прикута до коляски, не здалася, стала великою спортсменкою. Щастя тобі, Оленко, й усього найкращого в твоєму житті. Нехай завжди навколо тебе будуть вірні друзі!

На «бронзу» проплив дистанцію 100 метрів Юрій Андрюшин з Кіровограда. А 24 серпня ми дочекалися й «золота». Василь Лещинський з Артемівська (Донецька область) штовхнув ядро на 13 метрів 66 сантиметрів. Отримав він і срібну медаль у змаганнях з метання диска.

Отож, новачки Параолімпійських ігор з України завоювали золоту, 4 срібні та дві бронзові медалі. Всі наші спортсмени вийшли у фінальні змагання. Крім медалістів, ще троє були четверті, семеро — п'яті, двоє — шості, а волейбольна команда стала сьомою. Такий результат — без сумніву великий успіх!

Ще попереду ретельний аналіз підсумків Параолімпіади. Але вже зараз слід зазначити, що в Україні треба дуже багато зробити в розвитку інвалідного спорту. Його треба пропагувати й розвивати в кожному регіоні країни, залучати до цього руху кожного інваліда, який бажає спробувати свої сили. Звісно, потрібні тренери, лікарі, зацікавлені в розвитку інвалідного спорту. Потрібні відповідна матеріальна база, регіональні й національні змагання. На них знаходити здібних спортсменів і вже тепер починати підготовку до зимової Параолімпіади 1998 року і літньої — 2000 року. Цими питаннями мають зайнятися і Верховна Рада, і Кабінет міністрів, і місцеві органи влади, і інвалідські організації.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ, «Голос України»

Сплинув час, що, як цілющий бальзам, вгамував біль у вболівальницьких серцях після невдачі улюбленої команди в попередніх матчах Ліги чемпіонів. А на часі вже чергові інтригуючі події, пов'язані зі стартом у новому, захоплюючому турнірі — розіграші Кубка УЄФА.

І суперник у київського «Динамо» цього разу нічим не поступається віденському «Рапіду» — швейцарський клуб «Ксамакс» з міста Невшатель, що на березі величезного і неабиякої краси озера з такою ж назвою, як і місто.

«Невшатель Ксамакс» не належить до найстаріших клубів Європи. Заснований 1970 року. Кольори — червоно-чорні. Чемпіон Швейцарії 1987 та 1988 років, володар суперкубка країни 1987, 1988, 1990 років та ще багатьох престижних національних призів. Найвищі досягнення на євроарені — виступи у чвертьфіналах Кубка УЄФА 1982 та 1986 років. Президент клубу — Жильбер Факкінетті.

Нині «Ксамакс» лідирує в національному чемпіонаті. Але порівняно з минулим сезоном у ньому сталися певні зміни. Найвідчутніша втрата — перехід до знайомого українським вболівальникам цюріхського «Грассхоппера» найкращого бомбардира команди (19 м'ячів), гравця збірної Румунії Віорела Молдавана. Але є й поповнення. З німецького «Юрдінгена» перейшов поляк Марек Лесняк. З початку нового сезону виступають за колектив ще й два французи: Ліазід Санджак (грав за «Сент-Етьєнн») і Жан-П'єр Сіпрієн («Ренн»). Щоправда, останній проти киян не гратиме, бо відбуває дев'ятимісячну дискваліфікацію. У парубка — неабиякий норов. У матчі національного чемпіонату він головою вдарив ... головного тренера команди «Сент-Галлена».

Утім, наведемо вам повний склад «Ксамакса».

Воротарі — Жоель Корменбеф (32 роки), Делай Флоран (25); захисники — ще один француз Боналер П'єррі (30), Женнере Себастьєн (22), Мартен Ліонель (22), Море Ліонель (19), Реюда Мартен (33), Верньє Ален (28), Сіпрієн Жан-П'єр (27); півзахисники — Жигон Дідьє (28), румун Пана Константин (29), Перре Філіп (35), Ротенбюлер Режі (25), Уіттл Шарль з Гани (24); нападаючі — Ізабелла Патрік (25), Кунц Адріан (29), Санджак Ліазід (11 вересня у нього день народження, виповниться 29 років), Лесняк Марек (32).

Наставник «Ксамакса» Жильбер Гресс — людина дуже скромна — каже, що його підопічні, можливо, і не виграють європейський приз, але в кожному матчі обов'язково викладатимуться сповна.

На що здатний цей колектив, нагоду пересвідчитися мали Йожеф Сабо і віце-президент ФК «Динамо» (Київ) Михайло Ошемков, які позавчора спостерігали за матчем лідера швейцарського чемпіонату з «Люцерном».

Грає «Ксамакс» на стадіоні «Де ля Маладьєр» (22130 місць). До речі, на цій арені він не програв жодного, з 24, матчу єврокубків. Битими були тут видатні колективи: «Баварія», «Рома», мадридський «Реал», лісабонський «Спортинг» та інші. Що ж, либонь, український чемпіон порушить цю традицію. Але про це говорити ще зарано. Адже перший поєдинок суперників відбудеться в Києві. І на полі НСК «Олімпійський» динамівцям необхідно постаратися закласти міцні підвалини загального успіху. Хлопці горять бажанням реабілітуватися за недавні невдачі. **Але успішно впоратися з важким завданням динамівцям зможете допомогти ви, шановні вболівальники. Давайте прийдемо на стадіон і підтримаємо «Динамо»! До речі, початок зустрічі 10 вересня о 19.00.**

Володимир СЕМЕНО, журналіст (із Полтави)

Відпустка з веслами

Казково мальовничі Карелія, Забайкалля, Південний Буг. Ці та інші місця раніше пройшла група туристів-полтавців. А цього разу вони здійснили похід по рідному краю. Разом із дорослими в дорогу вирушили й діти. А ініціаторами водної мандрівки на байдарках стало подружжя Людмила і Володимир П'ятьки, які працюють в акціонерному товаристві «Електрод». Це вони запропонували чергову відпустку провести на Ворсклі.

Першими пропозицію тата з мамою підтримали їхні діти-близнята Віка й Сашко, шестикласники 24-ї полтавської школи. Набралося дев'ятнадцять добровольців, у тому числі десятеро хлопчиків та дівчаток. Визначили й маршрут: від Полтави до села Білики. В поході привітали Женю Марченка, якому виповнилося шість років. А відзначили день народження, коли повернулися додому, на вечірці з нагоди успішного завершення мандрів. А самому іменинникові приємно було згадувати чарівну Ворсклу. Там він навчився плавати. До речі, з нього намагалася брати приклад дворічна сестричка Анфіса — наймолодша учасниця походу.

Зрозуміло, діти перебували під постійним наглядом дорослих. А керувала восьмиденним походом на байдарках знана туристка Наталя Шевченко, колишня активістка студентського турклубу Полтавського інженерно-будівельного інституту. Вона — мати двох дітей, тому старалася, щоб маленьким учасникам було особливо зручно і приємно. До речі, і дорослі, і малеча чудово відпочили й набралися наснаги.

Петро ОЗЕРЧУК, журналіст

Малою кількістю, але блискуче...

виступили юні київські спортсмени

Є БАГАТО захопливих видів спорту, які перебувають у тіні своїх олімпійських побратимів. Візьмімо хоча б плавання в ластах. Тут наша країна на міжнародній арені має чималий досвід і досить гучні успіхи. От і в чеському місті Ліберець, де відбулася четверта першість Європи серед юніорів, дванадцять разів (!) під склепінням басейну лунав Державний гімн України на честь наших спортсменів-переможців. Команду готували заслужені тренери країни Георгій Успенський та Наталя Чекоданова. Окрім «золотих рибок» українські спортсмени «виловили» ще й чимало «срібних» та «бронзових», встановили багато різних досягнень.

Утім, нехай краще про ті події розповість Наталя Вікторівна ЧЕКОДАНОВА.

—У змаганнях взяли участь 17 команд. Україну представляли вихованці Київської СДЮШОР-19 «Дарниця», які посіли друге командне місце, трохи поступившись збірній Росії. Вона, до речі, за кількістю учасників удвічі переважала наш колектив (16 проти 8). Отож на плечі наших хлопців та дівчат лягло величезне навантаження, бо декотрим доводилося стартувати по 9 разів (7 особистих запливів і дві естафети).

—Хто ж найбільше відзначився?

—15-річна учениця 66-ї середньої школи, майстер спорту міжнародного класу Юлія Успенська, яка виборола п'ять золотих медалей. Причому на найважчих — стаєрських дистанціях. Встановила вона і європейське досягнення на 800-метрівці підводного плавання. На рік старший від неї студент-першокурсник Державного університету фізичного виховання і спорту Андрій Бородкін встановив світове юніорське досягнення на дистанції 100 метрів підводного плавання. У його активі — чотири золоті медалі. Андрій зі своїм братом-близнюком Олександром, Євгеном Бурлаченком та Андрієм Лахном святкував перемогу в естафетах 4х100 м та 4х200 м. На дистанції 200 метрів у ластах серед дівчат у другій поспіль європейській першості перемогла Тетяна Ничипоренко. У її доробку ще й срібна та дві бронзові медалі. У Олександра Бородкіна — ще три срібні та дві бронзові нагороди. З двома особистими бронзовими відзнаками повернувся до Києва одинадцятикласник технічного ліцею КПІ Андрій Лахно.

Усіх цих подій, на яких прославлено нашу Батьківщину, могло б і не бути. Адже лише за два дні до змагань вдалося знайти кошти на поїздку в скороченому складі. Тут треба дякувати Богові та нашим щирим друзям — голові Дарницької райдержадміністрації Валерію Кир'янові, його заступникові — Лідії Молчановій, голові другої міської філії «Ва-Банку» Василю Роману, директорові торгового дому «Русанівський» Людмилі Стетюсі, керівникові фірми «Нексус» Анатолію Цимбалу. Це їхня фінансова підтримка зробила можливою нашу участь у європейській першості.

ПОНЕДІЛОК, 9 вересня

УТ-1

14.40-15.40.Національна Академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все-всім».
16.00.УТН.
16.15.Монітор. ТБ про ТБ.
16.35.Ні пуху, ні пера.
17.00.Фант-лото «Надія».
17.30.Теніс. Міжнародний турнір серії «Сателіт». Півфінал.
18.00.Ім'я твоє. Народний артист України Іван Попович.
18.25.Акценти.
18.55.Закон є закон.
19.00.УТН.
19.15.Мультфільм «Кармен».
19.45.Телесеріал «Династія».
20.45.На добраніч, діти!
21.00.УТН.
21.40.Наш час.
21.45.Класика світового кіно. Фільм В. Вендерса «Небо над Берліном».
00.00.УТН.
00.10.Колискова для дорослих.
00.15.Нічний канал. Худ. фільм «Міський романс».

ГРТ

15.15.Анонс передач.*
15.20.Променад.*
16.05.Тема тижня.*
16.25.«Віка... Віктор... В. Некрасов».*
16.50.Час дізнатись.*
17.00.Новини.
17.20.«Нова жертва». Серіал.
18.20.Година пік.
18.35.За київським часом.*
19.00.Якщо...
19.45.Вечірня казка.
20.00.Час.
20.40.Фантастичний детектив «Багз — електронні жучки». «Хитрощі».
21.45.Матадор. Карнавал у Венеції.
22.40.Кубок світу «Майстер—ралі-96». Париж — Москва — Улан-Батор.
22.55.Новини.
23.05.Фільм О. Балабанова «Щасливі дні».

УТ-2

17.00.Телеанонс.
17.05.Всеукраїнський фестиваль телепрограм «Україна — диво дивовижне». Зелена гілка України.
17.35.Прогноз погоди.
17.40.Всеукраїнський телефестиваль для дітей та юнацтва. «Всяка всячина».
17.55.Телеанонс.
18.00.CNN. Новини.
18.30.Худ. телефільм «Санта-Барбара».
19.25.Прогноз погоди.
19.30.Телесеріал «Закон».
20.00.Інформаційна програма.
20.30.Кажуть...
20.40.З Македонії з любов'ю.
21.05.Добрий вечір! Хіт-парад «Най-най-най». Жіночий клуб «Людмила».
21.55.Закон є закон.
22.00.Вікна. Новини.
22.20.По ділу.
22.50.Шоу самотнього холостяка.
23.10.Канал «М».
23.30.Світовий детектив. «Демпсі і Мейкпіс».

ВІВТОРОК, 10 вересня

УТ-1

06.00.Програма передач.
06.05.Доброго ранку, Україно!
08.00.Телесеріал «Династія».
10.00.Україна сьогодні.
10.30.Доброго вам здоров'я.
10.50.Чумацькі пісні виконує М. Огренич.
11.20.Телефільм «Із сяєва років печальних».
11.40.Богема.
12.00.УТН.
12.10.Полудень.
12.55.Кримінальний телесеріал «Поліцейський з Лос-Анджелеса». 1 серія.
13.55.Закон є закон.
14.40-15.40.Національна Академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все-всім».
16.00.УТН.
16.15.Надія-96. IV тур. 1 частина.
16.45.Закон є закон.
16.55.Теніс. Міжнародний турнір серії «Сателіт». Фінал.
17.25.Док. фільм «Народження українського німого кіно».
18.25.Фінансовий огляд.
18.40.УТН.
18.55.Футбол. Кубок УЄФА. «Динамо» (Київ) — «Ксамакс» (Швейцарія). У перерві — 19.45.Док. фільм «Довженко. Фотоетюд».
20.45.На добраніч, діти!
21.00.УТН.
21.35.Уряд звітує.
22.00.Наш час.
22.05.Кіноцикл «Молодий та нерозважливий». Фільм 2 — «Дівчина автогонщика».
23.40.Закон є закон.
23.45.УТН.
23.55.Колискова для дорослих.
00.00.Нічний канал. Худ. фільм «Пансіон «Буланка» (Німеччина).
01.35.Музичні моменти.

ГРТ

05.00.Телеранок.
08.00.Новини.
08.15.«Нова жертва». Серіал.
09.05.За київським часом.*
16.35.Анонс передач.*
16.40.Правочин.*
17.00.Новини.
17.20.«Нова жертва». Серіал.
18.10.Година пік.
18.35.За київським часом.*
19.00.Тема.
19.45.Вечірня казка.
20.00.Час.
20.40.Г. Юматов і М. Крючкова у фільмі «Жорстокість».
22.25.Кубок світу «Майстер—ралі-96». Париж — Москва — Улан-Батор.
22.40.Новини.
22.50.50 X 50.
28.40.Миров, Новицький та інші.

УТ-2

08.00.Телеанонс.
08.05.Вікна. Новини.
08.20.Закон є закон.
08.25.Худ. телефільм «Треньбрень».
10.05.Шоу самотнього холостяка.
10.25.Прогноз погоди.
10.30.Худ. телефільм «Санта-Барбара».
11.25.Запитуйте — відповідаємо.
11.40.Шкільний екран. 11 кл. Українська література. Б. І. Антонич. «Перстені молодості».
12.10.Свічадо.
12.40.Док. телефільм «Сповідь перед учителем». 1 частина.
13.30.Світлиця.
13.50.Вікна. Новини.
14.00.Худ. телефільм «Невідомий, якого знали всі». 1 серія.
15.10.Закон є закон.
15.15.Мультфільм «Бюро знахідок».
15.25.Прогноз погоди.
15.30.Всеперемагаючий голос віруючого.
17.00.Освітній канал для школярів. Музика. Творчість Я. Степового. Французька мова. Урок 2.
17.50.Телеанонс.
17.55.Прогноз погоди.
18.00.CNN. Новини.
18.30.Худ. телефільм «Санта-Барбара».
19.25.Телеанонс.
19.30.Телесеріал «Закон».
20.00.Інформаційна програма.
20.30.Кажуть...
20.40.Самобутність.
20.55.Добрий вечір! Свіжий погляд на історію. Про кіно.
21.45.Телеанонс.
21.50.Прогноз погоди.
21.55.Закон є закон.
22.00.Вікна. Новини.
22.20.Вітражі.
23.05.Телеанонс.
23.10.Канал «М».
23.30.Футбол. Кубок УЄФА. «Чорноморець» — «Національ» (Румунія). 2 тайм.

СЕРЕДА, 11 вересня

УТ-1

06.00.Програма передач.
06.05.Доброго ранку, Україно!
08.00.Господарем на землі.
08.30.Реальність неможливого.
09.00.Фінансовий огляд.
09.15.Зона тривоги.
09.45.Юнацьке ток-шоу «Вибрики».
10.15.Весь світ театру.
10.45.Зелена книга. Донецький ботанічний сад.
11.15.Classic-прем'єр.
11.45.Мультфільм «Чудовий острів».
12.00.УТН.
12.10.Класика світового кіно. Фільм В. Вендерса «Небо над Берліном».
14.40-15.40.Національна Академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все — всім».
16.00.УТН.
16.15.Надія-96. IV тур. 2 частина.
16.45.Закон є закон.
16.55.Стиль життя.
17.25.Док. фільм «Становлення українського німого кіно».
18.25.Закон є закон.
18.30.Четверта влада.
19.00.УТН.
19.15.«Право». Тележурнал.
19.45.Телесеріал «Династія».
20.45.На добраніч, діти!
21.00.УТН.
21.20.Футбол. Ліга чемпіонів. «Мілан» (Італія) — «Порту» (Португалія). У перерві — Наш час.
23.20.Закон є закон.
23.25.УТН.
23.35.Нічний канал. Територія «Данс». Музично-танцювальна програма.

ГРТ

05.00.Телеранок.
08.00.Новини.
08.15.«Нова жертва». Серіал.
09.05.За київським часом.*
16.25.Анонс передач.*
16.30.Лідер. Формула успіху.*
17.00.Новини.
17.20.«Нова жертва». Серіал.
18.10.Година пік.
18.35.Бровари-96: співробітництво і єдність.*
19.00.У пошуках втраченого. Дж. Гарланд.
19.45.Вечірня казка.
20.00.Час.
20.40.Фільм Г. Бардіна «Кіт у чоботях».
21.05.Кубок світу «Майстер—ралі-96». Париж — Москва — Улан-Батор.
21.20.Футбол. Ліга чемпіонів. «Ювентус» (Італія) — «Манчестер Юнайтед» (Англія).
23.20.Новини.
23.30.Футбол. Ліга чемпіонів. Огляд 7 матчів.

УТ-2

08.00.Телеанонс.
08.05.Вікна. Новини.
08.20.Закон є закон.
08.25.Худ. фільм «Любов — смертельна гра».
09.45.Вітражі.
10.30.Худ. телефільм «Санта-Барбара».
11.25.Всеукраїнський фестиваль для дітей та юнацтва. «Всяка всячина».
11.40.Шкільний екран. 5 кл. Історія України. У стародавньому Києві.
12.05.Бізнес-форум.
12.35.Док. телефільм «Сповідь перед учителем», 2 частина.
13.20.Подорож у...
13.50.Вікна. Новини.
14.00.Худ. телефільм «Невідомий, якого знали всі». 2 серія.
14.40.Світлиця.
15.10.Закон є закон.
15.15.Мультфільм «Бюро знахідок».
15.25.Прогноз погоди.
15.30.Всеперемагаючий голос віруючого.
17.00.Телеанонс.
17.05.Освітній канал для школярів. Рідна мова. Музика. Творчість М. Леонтовича.
17.45.Мультфільм для дорослих «Щось не так».
17.55.Прогноз погоди.
18.00.CNN. Новини.
18.30.Худ. телефільм «Санта-Барбара».
19.25.Телеанонс.
19.30.Телесеріал «Закон».
20.00.Інформаційна програма.
20.30.Кажуть... По ділу.
20.40.Кодекс.
20.55.Комп'ютер Х.
21.25.На всі боки.
21.45.Телеанонс.
21.50.Прогноз погоди.
21.55.Закон є закон.
22.00.Вікна. Новини.
22.20.Саундпарк.
22.50.Сезон.
23.10.Канал «М».
23.30.Худ. фільм «Чотириокий».

ЧЕТВЕР, 12 вересня

УТ-1

06.00.Програма передач.
06.05.Доброго ранку, Україно!
08.00.Телесеріал «Династія».
09.00.«Право». Тележурнал.
09.30.Баскетбол. Кубок Корача. «Феро» (Запоріжжя) — «Астра-Баскет» (Швеція).
10.50.Артмайдан.
11.20.Архітектурна мозаїка.
11.40.Літературна студія.
12.00.УТН.
12.10.Полудень.
12.55.Кіноцикл «Молодий та нерозважливий» (США). Фільм 2 — «Дівчина автогонщика».
14.40-15.40.Національна Академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все-всім».
16.00.УТН.
16.15.Док. фільм «Благодійність».
16.25.Імена. Поліна Лазова.
16.50.Закон є закон.
16.55.Блок-Нот.
17.30.Ліга чемпіонів. Огляд матчів.
18.30.Фінансовий огляд.
18.45.«Директор Макаров». Теленарис.
19.00.УТН.
19.15.Від «Перехрестя» — до успіху.
19.45.Телесеріал «Династія».
20.45.На добраніч, діти!
21.00.УТН.
21.40.Наш час.
21.45.М. Єрьоменко та С. Крючкова у фільмі «Царське полювання».
00.10.УТН.
00.20.Колискова для дорослих.
00.25.Нічний канал. Худ. фільм «Кур'єр на схід».

ГРТ

05.00.Телеранок.
08.00.Новини.
08.15.«Нова жертва». Серіал.
17.00.Новини.
17.20.«Нова жертва». Серіал.
18.05.Анонс передач.*
18.10.Зарубіжні інвестиції: станемо житницею Європи.*
18.30.За київським часом.*
19.00.Один на один.
19.45.Вечірня казка.
20.00.Час.
20.40.Д. Баніоніс і Н. Бондарчук у фантастичному фільмі «Солярис». Частини 1 і 2.
23.35.Кубок світу «Майстер—ралі-96». Париж — Москва — Улан-Батор.
23.50.Новини.
00.00.«Обоз». Шоу І. Демидова.

УТ-2

08.00.Телеанонс.
08.05.Вікна. Новини.
08.20.Закон є закон.
08.25.На всі боки.
08.45.Худ. фільм «Крамниця «Рубінчик».
10.00.Альтернатива.
10.30.Худ. телефільм «Санта-Барбара».
11.25.Світлиця.
11.40.Шкільний екран. 11 кл. Зарубіжна література. А. Приставкін. «Ночевала тучка золотая...»
12.15.Худ. телефільм «Велика перерва». 1 серія.
13.20.Світоч. М. Зеров-Орест.
13.50.Вікна. Новини.
14.00.Худ. телефільм «Невідомий, якого знали всі». 3 серія.
15.05.Прогноз погоди.
15.10.Закон є закон.
15.15.Мультфільм «Бюро знахідок».
15.30.Всеперемагаючий голос віруючого.
17.00.Телеанонс.
17.05.Освітній канал для школярів. Історія України. Архітектура Київської Русі. Невичерпний феномен козацтва.
18.00.CNN. Новини.
18.30.Худ. телефільм «Санта-Барбара».
19.25.Телеанонс.
19.30.Телесеріал «Закон».
20.00.Інформаційна програма.
20.30.Кажуть...
20.40.Запитуйте — відповідаємо.
20.55.Добрий вечір! Генії третього роду. Тлумачення снобачень.
21.45.Телеанонс.
21.50.Прогноз погоди.
21.55.Закон є закон.
22.00.Вікна. Новини.
22.20.Постскриптум.
22.40.Фешн-клаб.
23.10.Канал «М».
23.30.Телесеріал «Лазар».

П'ЯТНИЦЯ, 13 вересня

УТ-1

06.00.Програма передач.
06.05.Доброго ранку, Україно!
08.00.Телесеріал «Династія».
09.00.Фінансовий огляд.
09.15.Гра в класики.
09.50.«Надія». Нарис.
10.05.Хочу стати зіркою.
10.25.Мультфільм «Ходжа Насреддін».
10.45.Телефільм «Володимир Ніколаєв».
11.15.Канал «Франс Інтернасіональ» представляє. Інтеграл. Вет. Вет. Вет.
12.00.УТН.
12.10.М. Єрьоменко та С. Крючкова у фільмі «Царське полювання».
14.40-15.40.Національна Академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все — всім».
16.00.УТН.
16.15.Подорож у ...
16.30.Закон є закон.
16.35.І тільки музика.
17.10.Телефільм «Сад любові».
17.20.Палітра.
17.40.Закон є закон.
17.45.Зірки світового балету.
18.20.Ближче до діла.
18.50.Спорткур'єр.
19.00.УТН.
19.15.П'ятий кут.
19.45.Телесеріал «Династія».
20.45.На добраніч, діти!
21.00.УТН.
21.40.Наш час.
21.45.Телесеріал «Поліцейський з Лос-Анджелеса» (США). 2 серія.
22.45.«Проти ночі». Програма неполітичних новин.
23.15.Закон є закон.
23.20.УТН.
23.30.Лу Рід у музичній програмі «Меломанія».
01.00.Колискова для дорослих.
01.05.Нічний канал. Телефільм «Ой, не ходи, Грицю, та й на вечорниці».

ГРТ

05.00.Телеранок.
08.00.Новини.
08.15.«Нова жертва». Серіал.
09.10.За київським часом.*
17.00.Правочин.*
17.20.«Нова жертва». Серіал.
18.15.Анонс передач.*
18.20.За київським часом.*
18.45.Поле чудес.
19.45.Вечірня казка.
20.00.Час.
20.40.Великі сищики: Коломбо у фільмі «Секс та одружений детектив». Прем'єра серіалу.
22.25.Погляд.
23.10.Кубок світу «Майстер—ралі-96». Париж — Москва — Улан-Батор.
23.25.Новини.
23.35.Кінозірки і поліцейські у комедії «Напролом».

УТ-2

08.00.Телеанонс.
08.05.Вікна. Новини.
08.20.Закон є закон.
08.25.Фешн-клаб.
08.55.Гонки на виживання.
09.25.Док. телефільм «Бойки».
10.15.На всі боки.
10.30.Худ. телефільм «Санта-Барбара».
11.25.Директорський корпус.
12.05.Док. телефільм «Прощавай, кіно...»
12.35.Прогноз погоди.
12.40.Худ. телефільм «Велика перерва». 2 серія.
13.50.Вікна. Новини.
14.00.Худ. телефільм «Невідомий, якого знали всі». 4 серія.
14.45.Художня панорама.
15.15.Телеанонс.
15.20.Прогноз погоди.
15.25.Закон є закон.
15.30.Всеперемагаючий голос віруючого.
17.00.Телеанонс.
17.05.Освітній канал для школярів. Англійська мова. Урок 2. Дика природа України.
17.45.Мультфільм «Хочу місяць».
17.55.Прогноз погоди.
18.00.CNN. Новини.
18.30.Худ. телефільм «Санта-Барбара».
19.25.Телеанонс.
19.30.Телесеріал «Закон».
20.00.Інформаційна програма.
20.30.Кажуть...
20.40.Персона.
20.55.Добрий вечір! Гумористичний дайджест.
21.45.Телеанонс.
21.50.Прогноз погоди.
21.55.Закон є закон.
22.00.Вікна. Новини.
22.20.Бізнес-форум.
22.50.ЧІЗ.
23.10.Канал «М».
23.30.Національна ліга професіонального боксу представляє. Бій за звання чемпіона України.
00.00.Музичний простір.

СУБОТА, 14 вересня

УТ-1

07.30.Програма передач.
07.35.Гімнастика.
07.45.Блага вість з Ріком Реннером.
08.15.Фестиваль «Золоте курча». Худ. фільм «Зелений фургон».
09.40.Україна сьогодні.
10.10.Доброго вам здоров'я.
10.30.Рідна мова.
10.45.Діти Всесвіту.
11.25.Закон є закон.
11.30.Мультфільм «Бісеня № 13».
11.40.Щотижня.
11.55.«Пектораль».
12.30.Один із тисячі уроків.
13.00.Дискусії лідерів.
13.30.«Серія «Палетт». Жан Ван Ейк. «Диво в лоджії».
14.00.Дзвони Чорнобиля.
14.30.Камерата.
15.00.Наше коло.
15.30.Прем'єра студії «Укртелефільм». «Космач».
16.00.УТН.
16.15.Прем'єра телесеріалу «Перші поцілунки» (Франція). 5, 6 серії.
17.15.Прем'єра док. телесеріалу «Згадаймо ті роки». Фільм 2.
18.15.Закон є закон.
18.20.Мультфільм «Вередливий Мурад».
18.30.Вікно в Америку.
19.00.УТН. Регіони.
19.15.Подіум.
19.45.Прем'єра телесеріалу «Королева Марго». 3 серія.
20.50.На добраніч, діти!
21.00.УТН.
21.40.Наш час.
21.45.Інформаційно-розважальна програма «Теленманія».
23.45.УТН.
23.55.Канал «Франс Інтернасіональ» представляє. Концерт МСМ.
00.50.Колискова для дорослих.
00.55.Нічний канал. Кіно не для всіх. К. Тернер у фільмі К. Рассела «Злочин через пристрасть».

ГРТ

07.00.Єралаш.
07.10.Л. Гурченко у фільмі «Роман і Франческа».
08.45.За київським часом.*
09.10.Слово пастиря.
09.30.Не лови гав!
10.00.Ранкова пошта.
10.35.Смак.
10.55.Прем'єра. «Повернення Третьяковки». Фільм 1.
11.30.Мультфільм.
11.40.Лідер. Формула успіху.*
12.10.М. Жаров у фільмі «Три товариші».
13.30.Бумеранг.*
14.05.Тема тижня.*
14.20.Прем'єра серіалу «Повернення на острів скарбів». 2 серія.
15.15.Мультфільми нашого дитинства. «Піди туди — не знаю куди».
16.10.Л. Якубович у телегрі «Колесо історії».
17.00.За київським часом.*
17.20.У світі тварин.
17.55.Єралаш.
18.10.«Золота серія». «Біле сонце пустелі».
19.45.Вечірня казка.
20.00.Час.
20.40.Н. Кідман у пригодницькому серіалі «В'єтнам. До запитання».
21.40.Брейн ринг.
22.25.Кубок світу «Майстер—ралі-96». Париж — Москва — Улан-Батор.
22.40.Трилери Хичкока. «Неприємності з Гаррі».

УТ-2

08.00.Телеанонс.
08.05.Вікна. Новини.
08.20.Закон є закон.
08.25.Телесеріал «Беверлі Хілз».
09.20.До зустрічі.
10.05.Подорож у...
10.25.Худ. телефільм «Санта-Барбара».
11.20.Саундпарк.
11.50.Сезон.
12.10.Клуб 700.
12.40.Світи, що зникають.
13.40.Худ. телефільм «Велика перерва». 3 серія.
14.45.Автомеридіан.
15.00.Закон є закон.
15.05.Європейський футбол.
16.05.Всеукраїнський телефестиваль для дітей та юнацтва. Хочу ще!
16.20.Прогноз погоди.
16.25.Реп-обойма.
16.55.Телеспортарена.
17.25.Всеукраїнський фестиваль телепрограм «Україна — диво дивовижне». Це — Запоріжжя.
17.50.Гран-прі України з мотогонок.
18.00.CNN. Новини.
18.30.Мультсеріал «Дон Койот і Санчо Панда».
19.00.Параграф.
19.30.Відкритий мікрофон.
19.40.Місто.
20.00.Вечірні розваги для дорослих.
20.30.КІН. Культурологічний тижневик.
21.00.Хіт-рік.
21.30.Шоу довгоносиків.
22.00.Гонки на виживання.
22.30.Мультфільм для дорослих «Ціль».
22.40.Закон є закон.
22.45.Нічний канал «М».
23.45.Худ. фільм «Броненосці».

НЕДІЛЯ, 15 вересня

УТ-1

07.30.Програма передач.
07.35.Гімнастика.
07.45.Українське спортлото.
07.55.Фестиваль «Золоте курча». Худ. фільм «Максимко».
09.15.Карусель і капуста.
09.30.Світлиця.
09.50.Закон є закон.
09.55.Служу народу України!
10.25.Юнацьке ток-шоу «Вибрики».
10.55.Нові пісні М. Гаденка.
11.15.Закон є закон.
11.20.Сюжети вільного міста.
11.40.Богема.
12.00.Хочу стати зіркою.
12.20.Закон є закон.
12.25.Всесвітній спортивний огляд «Жиллетт».
12.55.Гандбол. Чемпіонат України. «Запоріжтрансформатор» — «Шахтар» (Донецьк).
13.40.Монітор. ТБ про ТБ.
14.00.«Кіноностальгія». Ф. Гааль у фільмі «Петер».
16.00.УТН.
16.10.Прем'єра телесеріалу «Перші поцілунки» (Франція). 7, 8 серії.
17.10.Прем'єра ігрового шоу «Ключі від форту «Байар».
18.10.Село і люди.
18.40.Вулик пана Савки.
19.00.УТН.
19.15.Прем'єра док. серіалу «Кримінальна Росія». 2 серія — «Операція «Шуба».
19.45.Телесеріал «Королева Марго». 4 серія.
20.50.На добраніч, діти!
21.00.Інформаційно-аналітична програма «Післямова».
21.45.Наш час.
21.50.Кіноцикл «Пригоди Анжеліки». М. Мерсьє та Р. Осейн у фільмі «Прекрасна Анжеліка».
23.45.Спорткур'єр.
23.55.УТН.
00.05.Колискова для дорослих.
00.10.Нічний канал. Худ. фільм «Неймовірне парі».

ГРТ

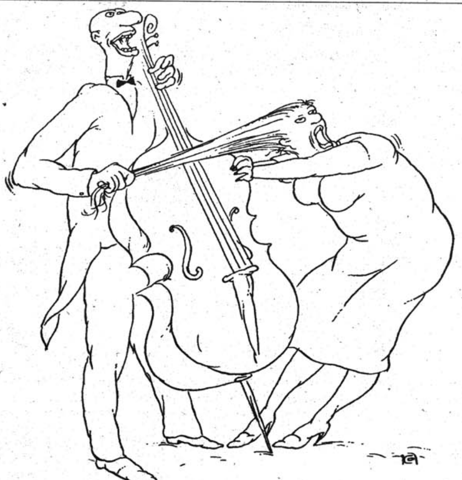
07.00.Мультфільми.
07.25.Фільм-казка В. Граматикова «Міо, мій Міо».
09.00.За київським часом.*
09.20.Час дізнатись.*
09.30.Доки всі вдома.
10.10.Ранкова зірка.
11.00.«Герберт». Мультфільм для дітей.*
11.25.Променад.*
12.00.Час зірок.*
12.30.Серіал «Підводна одіссея команди Кусто», «Коралові джунглі».
13.25.Сміхопанорама.
14.00.Київські мініатюри.*
14.20.Королівський замок Д'Амбуаз у циклі «Музика у музеях світу».
15.00.А. Райкін у програмі «Це було, було...»
15.20.Клуб мандрівників.
16.05.Усмішка.*
16.20.Мультфеєрверк.
17.05.Єралаш.
17.25.Щасливий випадок.
18.10.Клуб «Білий папуга».
19.00.Час.
19.40.К. Ламберт у бойовику «Стрілець».
21.30.Футбольний огляд.
22.00.Кубок світу «Майстер — ралі-96». Париж — Москва — Улан-Батор.
22.15.Новини.
22.25.О. Видов у пригодницькому фільмі «Вершник без голови».

УТ-2

08.00.Телеанонс.
08.05.Док. фільм «Театр Параджанова».
09.45.Закон є закон.
09.50.Акваторія.
10.10.Мультфільм «Суничний дощик».
10.20.Прогноз погоди.
10.25.Україна аграрна.
10.40.Крила.
11.00.Життєві жарти.
11.30.Всеукраїнський фестиваль телепрограм «Україна — диво дивовижне». Чотири крики.
12.00.Недільна ранкова проповідь.
12.30.Худ. телефільм «Велика перерва». 4 серія.
13.35.Італійський футбол.
14.35.Закон є закон.
14.40.Гран-прі з мотогонок.
14.55.Життя серед життя.
15.25.У світі гонок.
15.55.Спортивні новини.
16.25.Калейдоскоп CFI.
16.55.Телеанонс.
17.00.Яхад.
17.30.Свічадо.
18.00.CNN. Новини.
18.30.Мультсеріал «Дон Койот і Санчо Панда».
19.00.Альтернатива.
19.30.Вікна у світ. Міжнародна програма.
20.00.Чемпіонат України з футболу. «Динамо» (Київ) — «Нива» (Тернопіль). 2 тайм.
20.45.Моветон.
21.15.Телесеріал «Беверлі Хілз».
22.15.Закон є закон.
22.20.Худ. телефільм «Візит дами». 1 серія.
00.35.Хокей. Чемпіонат східноєвропейської ліги. «Сокіл» (Київ) — «Крижинка» (Київ). 3 період.

(Друкується з комп'ютерного набору агентства Укрінформ).

Жарт номера

● *Головна різниця між закоханістю та ідіотизмом — перше минає, а друге — ні.*

Мал. Анатолія КАЗАНСЬКОГО.

Савелій ЦИПІН

РІВНЯК

Пазій отримав урешті-решт в ощадкасі заповітного папірця — ваучера. Той, розмальований рослинним орнаментом аркуш з тризубом, мав назву «Український приватизаційний майновий сертифікат». Скріпляли документ факсиміле високих посадовців: міністра фінансів і голови Фонду держмайна. На зворотному боці йшлося, що це особливий вид цінного паперу, який засвідчує право на безплатне одержання в процесі приватизації частки майна державних підприємств.

По телебаченню та в пресі всілякі корпорації і трасти настирливо закликали приносити ваучери саме до них, обіцяючи прибуток. Проте після того, як гигнулися його багаторічні заощадження на ощадкнижці, Пазій вирішив більше не ризикувати, а довіритися своєму рідному закладові. Такий вчинок із безголосого гвинтика перетворював його на такого самого власника АТ (Акціонерного товариства), як і сам директор. Тепер він має повне право зайти до кабінету і, гепнувши кулаком по столу, заявити, що той як керівник більше не влаштовує його як акціонера. І не лише його — кричущі факти відомі всьому колективові.

Нехай відповість: по-перше, яке право має отримувати такі силенні гроші, коли підлеглим не вистачає на хліб;

по-друге, до чиєї кишені йде готівка від орендарів-комерсантів, чиї офіси обсіли мало не весь їхній корпус;

по-третє, як розрахувався за свій розкішний триповерховий котедж, що за окремим проектом звели підлеглі будівельники з казенних матеріалів;

по-четверте, під яку заставу взяв собі та своїм лакизам по стомільйонній безпроцентній позичці;

по-п'яте, яким чином замість старого «Москвича» став власником «Мерседеса», придбаного за кошти їхнього закладу;

по-шосте, на чий кошт його син студіюється у вищому комерційному ліцеї у Франції;

по-сьоме, яка практична користь їхньому закладові від нескінченних відряджень по всьому світу;

по-восьме...

Подібних закидів безліч, і він зараз піде й викаже всі цьому бундючному зажері, що остаточно втратив будь-яку совість.

... Повний рішучості, Пазій зайшов до приймальні. Секретарка зникла за керівними дверима з підносиком, на якому стояла склянка зі свіжозавареним чаєм і блюдце з лимоном і печивом. Скільки часу треба, щоб це з'їсти? Ну, десять хвилин, п'ятнадцять ... За півгодини терпець у Пазія урвався, він енергійно увійшов до кабінету і, заклавши нога за ногу, влаштувався у фотелі.

—Я до вас як акціонер, тобто співвласник нашого закладу.

—Ну? — вирячився директор.

—По-перше, прошу пояснити мені, на якій підставі...

—А ви поясніть мені, на якій підставі перебуваєте зараз не на своєму робочому місці? Вам відомо, що за законом більш, ніж годинна відсутність вважається прогулом з усіма відповідними наслідками?

—Та знаю... — схилив голову інженер.

—Гаразд, уперше попереджаю, але наступним разом... Йдіть!..

І співвласник АТ, похнюпившись, поплентався з кабінету.

Висівки

● *Ви гадаєте, приємно нашому керівництву казитися з жиру?*
● *Можна перемогти організовану злочинність, але хто ж тоді керуватиме країною?*
● *Вийшли на слід керівництва — тепер замітають сліди.*
● *Розбестився наш народ — уже й копчену ковбасу мало хто купує.*
● *Дуже симпатична, але... без телефону!*
● *Товаришу майоре, дозвольте закласти!*
● *Не так погано те, що хтось думає по-іншому, як те, що тепер його не можна за це розстріляти.*
● *Що більший комерційний успіх, то відчутніші завдані державі збитки.*
● *Скільки крові повинна випивати жінка з чоловіка, щоб зробити його щасливим?*
● *Життя — це справа поправна.*
● *Ви самі нам допоможете чи вам допомогти?*
● *Це раніше можна було спокійно страждати від кохання —тоді не було СНІДу!*

Олександр ПЕРЛЮК.
Мал. Артура СУХАНОВА.

Учитель після перевірки зошитів

Питає мене директор, чому я такий нині сонний. Та певно що будеш сонний, коли я вчора на городі, як віл, працював, а потім перевірив скирту зошитів. До півночі сліпав над ними. І це за сто тридцять гривень на місяць. А тепер позіхаю без кінця. Добрий день, діти. Запишіть темну... Що я сказав? Запишіть натемно. Хотів сказати: тему нашкрябуйте. «Чіпка — головний герой, ахха, вибачте, головний герой нашого часу, ні, твору «Хіба ревуть ясла, як воли повні?». Що? Не так? Язик заплітається. Добре, пишіть: «Хіба мукають воли безрогі?». Чіпка, головний герой твору... Ой, я знову задрімав. Ану встань, Чіпко, і повтори, що ти там натворив, герою! Не знаєш, не читав, а по телевізору не показували. Зараз два вліплю — відразу покажеш і будеш читати. Ану читай. По складах читай, чітко. Чіп-ка. Хі-ба ре-вуть во-ли, як наїлися. Купу зошитів учора перевірив, як віл працював, а тепер хоч реви, хіба можна за 130 тисяч перевіряти зошити? Помилок — як тарганів в учительській. Яремчук, ти чому тут пишеш «вали»? Що ти зібрався валити, які вали насипати? Ану скажи, чому ясла повні, а воли ревуть? Не знаєш, що таке ясла? Хто знає? Що, садок-ясла, де маленькі діти? То по-твоєму, воли дітей в яслах облизують? Так? А ти що скажеш, Чіпляк? Ясла — це такі корита, до яких начальство рветься. Ой, Чіпляк, із тебе буде пропаща сила, бо занадто мудрий став. Так, читаємо уривок з роману. Романе, ану читай уголос, а я пос..., послу.., послухаю трохи. Читай, Чіпко, я чую, що головний герой. Слухай, закрий книжку, я хотів сказати — хлів, бо воли повтікають у ясло-садок. І соломи постели, щоб краще спати було. Хр-р-р!..

Василь БАБІЙ.

Пародія

Роздвоєння особи

Ще усі закохані в село ми.
Я, навпаки, зріднився вже з містом.
Третій поверх мій, третій поверх.

Анатолій ГРИЗУН.

Прописавшись в місті необачно,
Ще усі закохані в село ми:
Там обідається вельми смачно,
Міцно спиться у соломі.
Благодать тому, хто все бухає:
Витверезник там завжди закритий
І ніхто нас штрафом не лякає.
Тож село не можна не любити.
А нагряне зимонька імлиста,
То кричить з душі найменший порух:
—Я навіки поріднився з містом...
Я закоханий у третій поверх!
І живу, на диво всім, двоїсто:
Влітку за селом я помираю,
Захурделить — не вживу без міста,
Пересиджу в комунальнім раю.

Володимир СЕМЕНО.

ОДНА УМОВА

—Алло, Маша?.. Це телефоную я, Гриша, у нас великі неприємності, мене викрали!

—Як?

—А ось так! Тепер я — заручник.

—Хто вкрав?

—Хто-хто, не знаю хто, вони в масках — такі страшні. І, уявіть собі, ці нахаби ще й викуп вимагають. Інакше, кажуть, мені каюк!

—О, Господи!

—Та ти, Машуню, не засмучуйся, викуп невеликий, але терміновий. Треба швиденько збігати до гастроному, купити пляшечку горілки й закопати її в дитячу пісочницю, що в нашому дворі. Зрозуміло?

—Гаразд!

—Ало, зачекай, Машенько, їхні вимоги помінялись. Ці нахаби вже хочуть отримати дві пляшки горілки. Ой, Машо, дві пляшки, дві!

—Не хвилюйся, Гришо, я тебе добре зрозуміла. передай своїм терористам: купую три пляшки горілки, але за умови — вони не відпустять тебе додому. Ніколи!

Сашко ЛЮК.

Володимир ВАСЬКОВЦЕВ

Борода та ще й вуса

У суботу, у вихідний день три подруги Віра, Надя і Люба всілися довкола журнального столика. На столику височіла купка тістечок, лиснів шоколадом празький торт, стояло полуничне варення, гудів, закипаючи, електричний самовар. Лютий ворог жіноцтва — годинник — засвідчував швидкоплинний час, за що його й було повернуто циферблатом до стіни.

— Дівчатка, я, здається, закохалася! — мовила Віра.

— А я у своєму розчарувалася, — докинула Надя.

— А мій, схоже, мене розлюбив, — зітхнула Люба.

— Одна втіха в нашій жіночій долі — це гарний мужчина! — мовила Віра.

— Та мало їх, красенів. На всіх не вистачить, —мовила Надя.

— Та де ви їх бачили? Хіба то красені? Обман зору, хитрування їхнє, удавання. А копнеш глибше — ще гірше, — сказала Люба.

— Хоча, правда, деколи трапляються. З бородою та з вусами.

— Вітюня — той, що за мною зараз упадає — такий гарний, — зізналася Віра. — Просто хоч заміж виходь.

— Від зайвих думок допомагає лише плетіння на спицях, любі мої дівчатонька, — подумала про своє Надя.

Час, між тим, біг, мов шалений.

— До речі, котра година? Вітюня на сьому вечора на побачення запросив, — похопилася Віра, повернула до себе зловредного годинника з календарем... і констатувала факт глупої ночі, такої глупої, що й таксі годі спіймати. — А яке нині число? Божечку! Що я скажу Вітюні?..

І сказала:

— Знаєш, Вітюню, заведи-но собі вуса або навіть бороду. А то, як не глянеш на тебе, все те саме, все те саме. Ото ще дурниці!.. Що то за важка доля жіноча! Надійка у своєму розчарувалася. Люба також розчарована. А мене й пожаліти нема кому...

Минув якийсь час.

— І так погано, і так недобре, — міркувала Віра, позираючи на відрослу вітюнчину руду бороду й вуса. —Краще поголи оте своє неподобство, а то ні на кого, ба й на себе не схожий. І без них не схожий. І з ними як дурень.

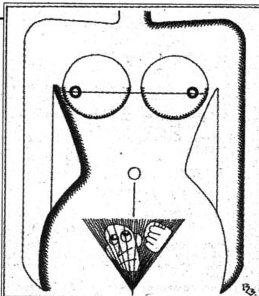
Сидять знову Люба, Надя, Віра довкола солодкого столу, і в кожної — своє горе. Всі троє однаково нещасливі.

— Семена Гавриловича мого підвищили на службі, — сумно мовила Надя. — Щось підозріло мені й непевно, любі подруженьки.

— А Кірюхін мій у закордонному відрядженні на високому окладі. Міжнародну діяльність розвів. Сумує, благає приїхати... Ні, я, звичайно, приїду, подивлюся, але не подобається мені все те. Погано. Все погано. Клопіт серце крає! — мовила Люба.

— А мій Вітюня раптом, чуєте, став академіком. Просто незрозуміло, за які такі подвиги. Зарплата хороша, але я за себе, чесно кажучи, боюся.

— Одне слово, лихо нам з чоловіками і радіти нема чому. Як були горопашні, так ніхто нас і не пожаліє! — дружно схлипнули всі троє і, не змовляючись, повернули годинника з календарем до стіни, бо ж наспів самовар і чимало набралося жіночих проблем саме до солодкого столу.

Мал. автора.

Інформація про третій випуск акцій відкритого акціонерного товариства — страхової компанії «Оранта-Дніпро»

1. Характеристика емітента

Фірмова назва: відкрите акціонерне товариство —страхова компанія «Оранта-Дніпро».

Місцезнаходження: 320030, Дніпропетровськ, вул. Глинки, 12.

Відкрите акціонерне товариство — страхову компанію «Оранта-Дніпро» створено згідно з розпорядженням Кабінету міністрів від 14 червня 1994 року № 438-Р і наказом Фонду державного майна України від 25 серпня 1994 року № 528 «Про реорганізацію НАСК «Оранта» шляхом виділення з Національної акціонерної страхової компанії «Оранта» Дніпропетровської обласної дирекції НАСК «Оранта».

Засновник компанії — регіональне відділення Фонду державного майна України по Дніпропетровській області.

Компанію перейменовано на відкрите акціонерне товариство — страхова компанія «Оранта-Дніпро» в процесі її приватизації згідно з рішенням загальних зборів акціонерів від 15 березня 1995 року (протокол № 1).

Статутний фонд компанії становить 30.089.400.000 (тридцять мільярдів вісімдесят дев'ять мільйонів чотириста тисяч) карбованців.

Найвищим органом управління товариством є загальні збори акціонерів.

Діяльністю товариства керує правління.

Службові особи емітента:

голова правління — Доценко Володимир Олександрович, освіта вища, кваліфікація — юрист, загальний виробничий стаж 11 років;

головний бухгалтер — Прилучна Надія Іванівна, освіта вища, кваліфікація — економіст, загальний виробничий стаж 39 років.

2. Опис ділової активності

ВАТ СК «Оранта-Дніпро» здійснює такі види страхування:

а) у формі добровільного:

—особисте страхування від нещасних випадків;

—особисте медичне страхування;

— страхування засобів наземного, повітряного та водного транспорту;

— страхування вантажів та майна юридичних осіб;

— страхування особистого майна громадян;

— страхування фінансового ризику;

—страхування професійної відповідальності приватних нотаріусів;

—страхування відповідальності позичальників за непогашення кредитів;

—перестрахування;

б) у формі обов'язкового:

—особисте страхування від нещасних випадків на транспорті;

—особисте страхування працівників відомчої та сільської пожежної охорони і членів добровільних пожежних дружин (команд);

—страхування цивільної відповідальності власників транспортних засобів.

3. Дані про емісію цінних паперів

3.1. Попередні емісії:

а) першу емісію акцій зареєстровано фінансовим управлінням виконавчого комітету Дніпропетровської обласної ради народних депутатів (реєстраційний № 68/1 від 01.12.94 р.).

Обсяг емісії 1 367 700 000 карбованців.

Кількість випущених акцій 54708 штук.

Номінальна вартість акції — 25000 карбованців;

б) другу емісію акцій здійснено шляхом збільшення номінальної вартості акції з 25000 до 550000 карбованців за рахунок індексації балансової вартості основних засобів за станом на 01.01.95 р. За цих умов статутний фонд склав 30 089 400 000 карбованців.

3.2. Фінансові ресурси, залучені внаслідок даної емісії, будуть використовуватися для розширення можливостей компанії щодо подальшого розвитку майнових інтересів фізичних і юридичних осіб.

3.3. Правління компанії 23 травня 1996 року прийняло рішення про проведення третьої емісії акцій на загальну суму 10 010 000 000 (десять мільярдів десять мільйонів) карбованців шляхом випуску таких цінних паперів:

а) прості іменні акції в кількості 11000 штук номінальною вартістю 550000 карбованців, серія АС, номери 00001 — 11000;

б) прості привілейовані в кількості 7200 штук номінальною вартістю 550000 карбованців, серія АР, номери 0001 — 7200.

Привілейовані акції надають власнику переважне право на одержання дивідендів. Власники привілейованих акцій не мають права брати участь в управлінні акціонерним товариством.

Привілейовані акції випускаються з фіксованим щорічно дивідендом.

У разі, коли прибуток року недостатній, виплати дивідендів за привілейованими акціями будуть проводитись із резервного фонду. Якщо розмір дивідендів, що виплачуються акціонерам за простими іменними акціями, переви щує розмір дивідендів за привілейованими акціями, власникам останніх буде зроблено доплату до розміру дивіденду, який виплачується за простими іменними акціями.

3.4. Термін проведення передплати: з 10 вересня по 10 жовтня 1996 року. Передплата проводиться за адресою: 320030, Дніпропетровськ, вул. Глинки, 12.

4. Права акціонерів

4.1. Власники простих іменних акцій ВАТ СК «Оранта-Дніпро» мають право:

—на одержання дивідендів за ними;

—на участь (у межах кількості акцій, що перебувають у їхній власності) в управлінні ВАТ СК «Оранта-Дніпро» (одна акція — один голос); у голосуванні на зборах акціонерів беруть участь акціонери або їхні представники;

—самостійно продавати, передавати або заповідати акції згідно з діючим законодавством.

4.2. Власники привілейованих акцій мають право:

—на одержання дивідендів за ними;

—самостійно продавати, передавати або заповідати акції згідно з діючим законодавством.

4.3. Розмір дивідендів визначається загальними зборами акціонерів і виплачується за рахунок одержаного прибутку один раз на рік.

Баланс відкритого акціонерного товариства — страхової компанії «Оранта-Дніпро»

млн. укр. крб.

№ Назва статті	01.01.95 р.	01.01.96 р.	01.07.96 р.
АКТИВИ			
1. Основні засоби	61217	71503	438581
2. Фінансові вкладення			
вклади в статутні фонди	5	505	705
депозитні рахунки та інші види вкладень в банках	130680	83801	92659
3. Інші розрахунки з дебіторами	9178	8784	12353
4. Грошові кошти	21680	9023	19208
5. Інші активи	9419	5246	5447
6. Збитки минулих років та звітного року	2956	10617	50423
Усього активів	**235135**	**189479**	**619376**
ПАСИВИ			
1. Статутний фонд	1368	1368	1368
2. Резервний фонд	—	936	938
3. Інші види власних та прирівняних до них коштів	62569	57932	417140
4. Резерв зі страхування життя	117367	45509	19391
5. Резерв з обов'язкового страхування майна радгоспів	1867	3649	15527
6. Резерв з інших видів страхування	22316	36769	57137
7. Резерв незароблених премій	—	—	84889
8. Резерв запобіжних заходів	—	4106	7285
9. Розрахунки з кредиторами по страховій діяльності:			
із страхувальниками	—	—	—
з іншими суб'єктами страхового ринку	—	—	—
Інші розрахунки з кредиторами	22770	15531	15225
Інші пасиви	10612	23679	476
Балансовий прибуток *	81690	28499	—
Усього пасивів	**235135**	**189479**	**619376**

* - дані цього рядка у валюту балансу не входять.

Арбитражный суд Донецкой области (340105, Донецк, б. Шевченко, 34) возбудил дело № 236/5-23 от 08.08.96 г. о банкротстве ПРТ «Виктория» (343900, Краматорск Донецкой области, ул. Школьная, 65, р/с 480745 в Краматорском отделении Укрсоцбанка, МФО 334486).

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Інформація про третій випуск акцій

відкритого акціонерного товариства «Страхова компанія «Берегиня»

1. Характеристика емітента

1.1. Назва: акціонерне страхове товариство відкритого типу «Страхова компанія «Берегиня».

1.2. Адреса: 253139, Україна, Київ, вул. Братиславська, 50.

1.3. Дата заснування: 20 січня 1995 року, реєстраційний № 22897640.

1.4. На момент прийняття рішення про випуск акцій сплачений статутний фонд становить 43 000 (сорок три тисячі) гривень. Статутний фонд поділено на 430 (чотириста тридцять) простих іменних акцій номінальною вартістю 100 (сто) гривень кожна. Засновниками та акціонерами страхового товариства є юридичні особи.

1.5. Вищим органом управління страхового товариства є загальні збори акціонерів. Керівництво поточною діяльністю здійснює дирекція страхового товариства.

2. Предмет діяльності

2.1. Здійснення всіх видів страхування, співстрахування, перестрахування та інша діяльність, пов'язана із страховими операціями.

3. Дані про емісію

3.1. Рішення про третій випуск акцій ухвалено загальними зборами засновників (протокол № 9 від 5 липня 1996 року).

3.2. Запланований рівень третьої емісії: 2300 простих іменних акцій за серією «С» під номером 0001 — 2300. Номінальна вартість однієї акції — 100 (сто) гривень.

Термін передплати акцій встановлюється з 1 серпня 1996 року по 23 грудня 1996 року.

4. Порядок виплати дивідендів

4.1. Розмір дивідендів по акціях визначається загальними зборами учасників товариства за підсумками чергового фінансового року.

5. Чинники ризику

5.1. Погіршення загальної економічної ситуації в Україні.

5.2. Зміни у фінансовій політиці уряду України.

6. Місце продажу акцій

6.1. Україна, 253139, Київ, вул. Братиславська, 50.

тел.: (044) 510-17-10, 510-84-12.

Інформацію зареєстровано: 22.08.96 р., № 122.1.96, міськфінуправлінням.

Інформація про другий випуск акцій

відкритого акціонерного товариства «Сокіл»

1. Характеристика емітента

1.1. Відкрите акціонерне товариство «Сокіл», скорочена назва — ВАТ «Сокіл».

Ідентифікаційний код — 00207155.

1.2. Юридична адреса: Львівська область, Миколаївський район, м. Новий Розділ, пр. Шевченка, 16.

1.3. ВАТ «Сокіл» створено в процесі приватизації державного торгово-виробничого підприємства «Сокіл» і зареєстровано Миколаївською районною радою народних депутатів 7 вересня 1994 р. розпорядженням № 59.

1.4. Предметом діяльності товариства є:

— роздрібна та гуртова торгівля;

— організація громадського харчування.

1.5. Статутний фонд товариства на дату публікації інформації складає: три мільярди сто дев'яносто три мільйони триста шістдесят п'ять тисяч крб.

1.6. Опис ділової діяльності емітента за станом на 1.01.96 р.

товарооборот — 388710 млн. крб.;

балансовий прибуток — 19905 млн. крб.;

дебіторська заборгованість — 601 млн. крб.;

— кредиторська заборгованість — 24752 млн. крб.

1.7. Основні професійні дані про керівних працівників:

Гудзоватий Андрій Володимирович — генеральний директор, освіта вища, кваліфікація — товарознавець, виробничий стаж — 13 років.

Войтович Надія Мануїлівна — головний бухгалтер, освіта вища, кваліфікація — економіст, виробничий стаж — 20 років.

2. Дані про другу емісію цінних паперів

2.1. Рішення про другу емісію прийнято на загальних зборах акціонерів — протокол № 2 від 8.08.1996 р.

2.2. Фінансові ресурси, залучені від емісії, спрямовуються на поповнення обігових коштів, придбання основних засобів.

2.3. Запланований обсяг емісії 14999985 тис. крб.; номінальна вартість акції 105 000 крб., кількість акцій — 142857 шт.

2.4. Привілейовані акції та акції на пред'явлення не випускаються.

2.5. Форма випуску акцій безготівкова, виданням сертифіката на повну суму акцій, що підтверджує право володіння ними.

2.6. Початок передплати акцій 15.09.1996 р., закінчення передплати 15.03.1997 р.

2.7. Передплата здійснюється за адресою: м. Новий Розділ, пр. Шевченка, 16.

Оплата за придбання акції проводиться через касу товариства.

2.8. Переважне право на придбання акцій мають акціонери товариства.

2.9. Послугами торговця цінними паперами товариство не користується.

2.10. Особи, які бажають придбати акції, мають внести на рахунок товариства не менше як 10 % номінальної вартості акцій, які вони передплатили, після чого товариство видає їм письмове зобов'язання про продаж відповідної кількості акцій.

2.11. Дивіденди за акціями виплачуються за результатами роботи за рік. Про виплату дивідендів приймається рішення загальних зборів, які проводять після затвердження річного балансу.

Дивіденди виплачуються за адресою: м. Новий Розділ, пр. Шевченка, 16.

3. Дані про розміщення раніше випущених акцій

3.1. Перша емісія зареєстрована у Львівському фінансовому управлінні, свідоцтво № 55-К/1/94 від 13 вересня 1994 р., яку станом на 14.08.1996 р. повністю сплачено.

4. Акціонер товариства користується привілеями згідно із ст.5 Закону України «Про цінні папери і фондову біржу».

5. В разі перевищення передплати рішення про придбання або відмову заяв на передплату приймає Рада директорів ВАТ «Сокіл».

Арбитражным судом Донецкой области (340105, Донецк, 105, бульвар Пушкина, 34) возбуждено дело № 11/1-26 о признании банкротом малого предприятия «Ас-Строй» (Донецк, проспект Маяковского, 23, к. 119; р/с 2644776 в Макеевском отделении УСБ, МФО 334174, ОКПО 2033739778.

Претензии кредиторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Еl. Кравчук:
Живу дебютним альбомом і мрію зіграти Овода

ЗА СТАРОВИННОЮ акторською легендою, під час війни санітаром на фронт пішов артист і врятував там мільйон чоловік. Тоді Бог на небі здивувався і запитав, що це за людина. «Це артист», — відповіли йому ангели. І Бог наказав дати в нагороду артистові за такий подвиг мільйон оплесків.

Таку історію розповів мені Еl Кравчук, який не вважає себе винятком з цього заведеного ще у незапам'ятні часи порядку — артист завжди чекає оплесків і страшенно боїться, що вони коли-небудь закінчаться. Найвищою відзнакою своєї праці співак (а тепер уже і композитор) Еl(або просто Андрій) Кравчук вважає любов глядачів, яку намагається заслужити усіма силами.

— Андрію, чи дочекаємось-таки твого альбому, обіцяного ще у грудні минулого року?

— Це запитання мені ставлять декілька разів на день різні люди, але відповісти на нього не можу. Альбом вже записаний, думаю додати до нього ще нових пісень, музику до яких написав сам. Дуже хотілося б надійно захистити компакт від піратського тиражування, щоб люди за свої гроші могли отримати справді якісну продукцію.

— Твоє ім'я дедалі рідше згадується в контексті усіляких скандальних подій...

— Останнім часом починаю відчувати свою відповідальність за те, що кажу і роблю. Справді, донедавна я мав імідж досить розхристаної людини, навіть у сексуальному плані, а нині мені хочеться показати себе з іншого боку, стати консервативнішим.

— Чи немає спокуси за прикладом багатьох твоїх колег заспівати російською?

— Спокуса існує завжди. Але я син України і хочу співати мовою своєї землі. Почав активно вивчати українську під керівництвом Костя Гнатенка, бо з розмовною мовою у мене не так добре, як того хотілося б.

— Знаю, що твоя мрія — знятися в кіно і зняти кліп.

— Так, незабаром у Києві мають розпочатися зйомки мого першого відеокліпу — це буде пісня «Доля». Я дуже довго йшов до цього і тому хочу, щоб усе було якнайкраще. Безпосередньо перед «кліпуванням»

маю велику потребу побути на природі, набратися сил. Щодо кіноролі, то моя мрія зіграти головного героя з роману Е. Войніч «Овод». Хотілося б знятися у музичному фільмі, у ролі співака-сучасника, який працює в українському шоу-бізнесі. Мене приваблює жанр мелодрами. Головне — щоб це була не якась там мильна опера, а фільм про справжнє життя.

Розмовляв **Юрій ДОРОШЕНКО.**

Про те, що було і буде

Хто незалежність зафіксує краще?

Щоб не поміняти шило на мило, встановивши на Майдані Незалежності замість пам'ятника Леніну ще один незграбний витвір мистецтва, започатковано конкурс на кращий проект Монумента Незалежності України. Він стане логічним завершенням архітектурного оформлення центральної площі столиці. Відкрита на четвертому поверсі Українського дому виставка конкурсних робіт архітекторів та скульпторів з усієї України знайомить бажаючих з можливими варіантами головного пам'ятника нашої держави. Авторитетне журі визначить п'ятнадцять кращих проектів. Авторам пропонується доопрацювати композиції з урахуванням перспективного переобладнання усієї площі.

Шкода лише, що у роботах подекуди відчувається вплив стандартів доби соцреалізму: фольклорні українočки зі стрічками — іконоподібні Берегині з дитиною (варіанти: з двома дітьми, або взагалі без дітей); крила, що дуже подібні до вогнища; кобзарі — герої усіх часів та рангів (то вишикувані суворими рядами на сходах до головного монумента, то розкидані по усій площі у художньому безладді), що виглядають досить безглуздо на тлі готелю «Москва». І хоча головним творчим завданням було і залишається усособлення в монументальних формах ідеї боротьби українського народу за незалежність, висвітлення героїчної історії України, хотілося б побачити бодай кілька творів, ладних розбити і досі пануючий стереотипний образ нашої незалежності — твори справді високої художньої вартості та нетрадиційного авторського вирішення.

Анастасія ПЕРЕПЕЛИЦЯ.

Жива, а віднині буде вічно жити

На Байковому кладовищі під музику бандури та скрипки було відкрито меморіал родини Косачів. Серед тих, хто прийшов вшанувати пам'ять Лесі Українки та її сім'ї, були акторка Раїса Недашківська, голова Спілки письменників України Юрій Мушкетик, заступник директора Музею видатних діячів української культури Ірина Щукіна.

Початок меморіалу поклала ще 1938 року скульптор Галина Петрашевич. За тривалий час огорожа на місці поховання славетної родини застаріла. Музей видатних діячів української культури висунув пропозицію створити нову огорожу навколо меморіалу. Місто ідею підтримало. А заслужений художник України Олександр Міловзоров та творчо-виробниче об'єднання «Реал» нині втілили її в життя. І як сказав на святі Юрій Мушкетик, «меморіал створений з думкою про Лесю Українку».

Тетяна БІЛЕНКО.

Київ.

Астрологічний прогноз
на 9 — 15 вересня

Перша половина тижня передує новому місяцю, тому не слід у цей час розпочинати справи. Ліпше завершіть усе те, що ви не встигли зробити раніше. Крім того, пора змінити свій діловий імідж. І чоловіки, і жінки повинні показати, що їм притаманне почуття власної гідності і вони не дозволяють вільного поводження. В неофіційній обстановці будьте переважно дружелюбними. В одязі краще дотримуватися теплих тонів.

Овен (21.03 — 20.04). Найвдаліший час — початок тижня. Якщо в цей час ви відчуєте приплив сил, їх буде достатньо і для роботи, і для кохання. Вибирайте тільки те, що вам справді необхідно. У вихідні дні рахуйтеся з бажаннями вашого партнера.

Тілець (21.04 — 20.05). Ви можете дозволити собі все, чого забажаєте, але в рамках інтересів вашої сім'ї. Нехай вас не турбує, якщо дещо не вдасться на початку тижня.

Близнята (21.05 — 21.06). Не виключено, що ви чутливіше, ніж звичайно, відреагуєте на новий місяць, що припадає і четвер. Якщо раптом ваші справи складатимуться гірше, ніж ви очікували, намагайтеся більше часу проводити вдома за цікавими заняттями. Запрошуйте до себе знайомих чи спілкуйтеся з ними по телефону.

Рак (22.06 — 21.07). Дозвольте собі більше кохання і насолод. Життя чудове! У цей час ви, як ніхто інший, чутливі до краси.

Лев (22.07 — 22.08). Ви сповнені сил та енергії. Уже близько результат ваших зусиль. Чудовий час для досягнення бажаного. Ваші сміливі дії помітять і підтримають у вівторок, а ось у середу ви можете зіткнутися з несподіванками.

Діва (23.08 — 22.09). Швидше за все вам поталанить в усьому, за винятком того, чого вам найбільше хочеться. Намагайтеся сприйняти це мудро. Розраховуйте на свій інтелект.

Терези (23.09 — 22.10). Прагніть знайти покровителя, якщо виникне скрута в справах. Кращий відпочинок у цей час — усамітнення. Сприятливий час припадає на уїк-енд.

Скорпіон (23.10 — 22.11). Ймовірно, що ваші власні інтереси спробують зневажити. Допомогти вам у важку хвилину зможуть друзі. Не втрачайте з ними контакт. У будь-якому випадку все залежить від вас.

Стрілець (23.11 — 21.12). Зосередьтеся лише на головних питаннях, бо на все у вас може не вистачити сил. Можливо, що ви сильніше, ніж звичайно, зреагуєте на новий місяць. Намагайтеся протягом кількох днів не планувати нічого важливого.

Козеріг (22.12 — 20.01). Імовірність стресів у цей період підвищена у тих, хто народився в грудні. Не розмінюйтеся на дрібниці. Робочий тиждень доволі сприятливий для будь-яких справ, особливо пов'язаних з зарубіжжям. У вихідні не плануйте додаткову роботу.

Водолій (21.01 — 19.02). Більше уваги приділяйте своєму партнерові. Не впадайте у відчай; якщо початок тижня видасться вам невдалим — до його кінця ви надолужите втрачене.

Риби (20.02 — 20.03). Службові обов'язки повинні бути для вас понад усе. Ваш успіх залежить від ретельності, акуратності та уваги до оточення. Будьте обережні в період нового місяця в середині тижня, бо ваша підвищена чутливість може бути причиною нестабільного емоційного стану.

Погода на вихідні

7—8 вересня погоду в Україні визначатиме циклон з центром над південно-західними областями. Очікуються дощі, місцями сильні зливи, грози. Вітер північно-східний, 5—10 метрів за секунду.

Температура вночі 9—14 градусів, вдень 16—21 градус. У західних та північних областях вдень 12—17 градусів. У Карпатах вночі 3—8, вдень 8—13 градусів.

На Київщині часом дощі, місцями грози, вітер північний, 5—10 метрів за секунду. Температура вночі 9—14, вдень 12—17 градусів.

Український гідрометцентр.

Афіша вихідних днів

● *Київ*

Театр драми і комедії на Лівому березі: субота — казка «Непереможний меч «Гайан» Т. Габбе (початок о 12-й годині); неділя — казка «Дві баби Яги» Р. Сефа, Т. Кареліна (початок о 12-й годині), комічне дійство «Трохи вина» Л. Піранделло (початок о 16-й годині).

Палац спорту: неділя — концерт «Галактика-рок-96».

Національний художній музей: виставка робіт Феліціантоніо Альберто.

● *Одеса*

Академічний театр опери та балету: субота — опера «Фауст» Ш. Гуно; неділя - опера «Іоланта» П. Чайковського (початок о 18-й годині).

Наступний номер «Голосу України» вийде 10 вересня ц.р.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописи не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 236869.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7·8 9 0
Зам. 0312166.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.